PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 12
ГРУДЕНЬ
1979

Second Class Mail Registration Number 1925

РІК XX. **ПРОМІНЬ** ГРУДЕНЬ 1979 Ч. 12

Виходить раз у місяць

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

No. 12 **PROMIN** DECEMBER, 1979 VOL. XX.

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Передплата в Канаді	$10.00
Передплата до інших країн	10.00
Поодиноке число	1.00

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

Subscription in Canada	$10.00
Subscription in other countries	10.00
Single copy	1.00

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

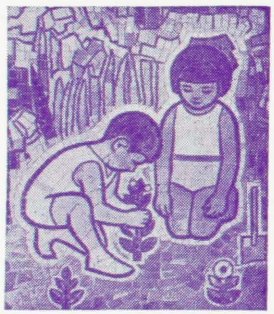

В ЦІМ ЧИСЛІ:

Д-р Савеля Стечишин — Актуальні проблеми нашого життя ... 1
Микола Руденко — Філософе з чарівними очима ... 2
Добр. М. Керніцька і Є. Прокіпчук — Звіт 38 З'їзду Союзу Українок Канади ... 4
А. Курдидик — На пості в далекій Венесуелі ... 5
Іванна Зельська — Для покращання ... 7
Дещо про Канадсько-Українську Мистецьку Фундацію ... 8
Н. Н. — Світлої пам'яті Стефанії Пауш ... 9
Г. Мельник — СУМК - Село ... 10
Євген Гуцало — Ти не матимеш жодного краба ... 12
Я. Зоряна — Не бійся самоти ... 14
Jane Coverton — Voices of all Nations ... 15
Olha Sadowy — Kozak's Works Distinct in Expression 16
Сахаровські переслухання ... 17
М .Ткачук — Відкритий лист ... 17
Нова книжка ... 19
Квіти незабутнім ... 20
О. Лукомська — Вісті з централі ... 21
Відділ для дітей ... 22
Річні звіти відділів ... 23
З праці референток ... 28
Довкола дому ... 29
Зміст річника XX ... 31

НА ОБКЛАДИНЦІ — Картина гірського пейзажу невідомого художника

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Блискуча зоря, княжна Анна Всеволодівна, Митр. Іларіон	$ 0.50
Вибране, Г. Мандрика	1.50
Видатні жінки України, Н. Полонська-Василенко	6.00
Довідник про Союз Українок Канади	0.10
Листки взорів з мистецької книжки, хрестиками, явор., низинкою	0.25
Дорогами Сорокріччя, Н. Когуська	1.50
Збірка матеріялів, 100-річчя з дня нар. Лесі Українки	2.50
На крилах пісень, пісні з нотами на слова Лесі Українки	10.00
На Роковини Івана Франка	1.00
П'єса, „За нами, сестри!", Анна Звоздецька	1.50
П'єси для молоді	2.50
Програма для садочків	1.50
Програма для Молодших Відділів СУМК	2.00
Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської	1.00
Програма на свято Св. Миколая	2.50
Про життя і творчість Ольги Кобилянської	0.50
Підручник для Надзірної Ради Молодших Відділів СУМК	7.00
50-річчя здобуття громадських прав Української Жінки, Г. Янішевська	0.75
Статут Союзу Українок Канади	0.25
Твори Лесі Українки, в англійській мові, КУК	7.50
Три сильветки, Л. Білецький	1.50
Українські коляди, С. Яременко	0.75
Українська жінка в хореографії, М. Пастернакова	3.00
Чарівний діямант, М. Погідний-Угорчак	2.00
Юний Скоморох, п'єси для молоді	6.00
Я вернуся, О. Крамар	0.50
Pysanka: Icon of the Universe — Museum U.W.A.C.	3.95
"Ukrainian Canadiana" U.W.A.S.	12.00
The Development of Ukrainian Classical Music, D. Koziy	0.50

Союз Українок Канади — Едмонтон, Альберта

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

№25 11024 — 82 Ave.,

Edmonton, Alberta T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Д-р Савеля Стечишин

Актуальні проблеми нашого життя

Сучасний вік замітний швидким темпом різних змін життя. На наших очах змінився характер українського життя і в Канаді, і скрізь, де осілися українці. З цими змінами в'яжеться хронічна проблема відчуження від українства нашого молодого покоління. Ця проблема нас турбує, і ми шукаємо способу, як зберегти українську національну ідентичність, щоб забезпечити наше майбутнє.

В канадських умовах українська молодь формує свій світогляд у неукраїнських школах і постійно підлягає тискові чужої культури, а з того бувають некорисні наслідки, до яких належить затрата рідної мови і відчуження від українства. Беручи до уваги, що ми не можемо відгородитися від впливів канадського довкілля і жити виключно своїм власним українським життям, тому мусимо знайти спосіб, як гармонійно поєднати рідну культуру з культурою країни, в якій живемо. Ця проблема особливо сьогодні актуальна, бо молодь, не маючи тривких вироблених засад, хитається і запитує — „Нащо мені українська мова в Канаді? Що мене обходить Україна? Канада мій рідний край".

Дуже часто такі питання висять у повітрі без відповіді. А в нас повинен бути на цю справу засадничий погляд і готова відповідь.

Хоч ми живемо в Канаді третім або й четвертим поколінням, наше коріння запущене в Україні. Нас в'яже спільна нам усім українська духовість, що розвивалася довгими віками та витворила в нас особливі нам питоменності української психіки, української ментальности і своєрідного світогляду. В нашій душі живе відгомін минулих поколінь і виображує наше національне „Я". Сама природа вложила в нас расові первні і ми їх змінити не можемо. Ми є тим, чим ми є, і нічим іншим бути не можемо. Тому не можемо втікати від себе і відкидати наше минуле та казати — „Що мене Україна обходить. Я не маю ніякого відношення до України". Це було б запереченням нашого власного „Я". Це зробило б нас сиротами, без батьків, без роду. Українська народна спадщина нам потрібна. Вона дала нам у Канаді здоровий ґрунт розвивати своє життя й творити нові культурні надбання, завдяки чого ми здобули собі повагу й признання.

І саме це повинна знати наша молодь. Повинна вона знати, що хто втікає від себе, від свого народу, від свого духового коріння, той себе збіднює, той відкидає ті високі якості, що роблять людину повноцінною. Відчуження від рідного ґрунту людина не може видати з себе нічого великого, нічого творчого, нічого ґеніяльного, бо творчість і ґеніяльність не можуть зродитися з порожнечі.

Цю істину треба нам постійно проповідувати і підкрелювати, щоб вона стала в нас засадою нашого життя.

Наша власна гідність вимагає від нас цікавитися країною наших батьків і прабатьків. Подумаймо, якби то було, якщо б на наших очах грабівники обкрадали хату нашого батька й матері, над родиною знущалися, а ми на крик батьків — „р я т у й т е !", байдуже на це дивилися, бо в нас є своя хата, отже яке нам діло, що там десь діється. Таке відношення було б дуже негідним. А саме так діється в Україні. Її грабують, її історію фальшують, її зробили підлеглою колонією Росії, над людьми знущаються. Український народ не має до кого звернутися за порятунком, тому звертається до нас, до своїх дітей і благає нашої допомоги.

Ми можемо допомогти українському народові на рідних землях нашим вільним голосом. І ми мусимо бути його речником перед світом в його змаганнях здобути самостійне державне життя. Цю думку вміло висловив бл. п. ред. Іван Сирник на Світовому Конґресі Вільних Українців у Нью-Йорку 1967 року такими словами — „ПРОПАҐУВАННЯ ІДЕЇ СУВЕРЕННОСТИ Й СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ — це найкращий дарунок, який ми можемо принести своєму народові".

Наша допомога Україні повинна йти шляхом журналістики, наукових праць з історії, літератури, антропології, політики, як і теж шляхом викладів на університетах, щоб ширити правду про Україну. Але це мусить бути на високім науковім рівні. Такими обов'язками повинна зайнятися наша освічена молодь, що добре володіє англійською мовою. До виконання такої місії молодь мусить належно приготовитися.

Розглядаючи критично наше життя, бачимо, що збереження нашої національної самобутности являється актуальною справою дня і цій справі треба вчасно віддати якнайбільше уваги, бо пізніше може бути запізно.

Микола Руденко

„Філософе з чарівними очима"

Філософе з чарівними очима,
Із добротою в глибині зіниць!
Ще є в нас, люба, крила за плечима,
Що не дозволять нам упасти ниць.

Я стільки втратив!...
Від тієї втрати
Пече у серці незгоєний шов...
Та, мабуть, Бог не прагнув покарати,
Раз я тебе, просвітлену, знайшов.

Хай багатіють вправні романісти,
З томів будують паперовий мол.
Їм, неборакам, треба пити, їсти
Та няньчити казенний ореол.

Вони не знають, що у Леті втопли,
Хоч слава в них широка і гучна.
А ми зуміем жити на картоплі
Зате не втратим чесні імена.

Горить, бринить між нашими серцями
Добута в зорях полум'яна нить.
Аби ми стали чесними борцями,
Щоб здатні шлях безумству припинить.

Ще в людях оживають триглодити —
Не вмер потік печерної імли...
О люди, люди!...
Як вас розбудити,
Щоб ви до сонця очі підняли?

Як оживити ті ріденькі сходи,
Що засихати почали давно?
Як пояснити вам, що без свободи
Не зійде в душах вогняне зерно.

Ходім, філософе...
Бо десь пізніше
Ми всі провалимось у ніч глуху,
Сковороді іти було трудніше,
Йому ж бо ти не стрілась на шляху.

ПРЕДСТАВНИКИ ЕКЗЕКУТИВИ ЦЕНТРАЛІ КУК відбули в Торонто наради з Президією Секретаріяту СКВУ

Дня 21 жовтня в Торонто, з нагоди Річної Конференції КУК, представники Екзекутиви Централі КУК під проводом президента д-ра С. Радчука відбули ширші наради з Президією Секретаріяту СКВУ під головуванням президента СКВУ М. Плавюка.

На цих нарадах обговорено ряд важливих справ, які вимагають тісної співпраці СКВУ і КУК, а зокрема:

— Акцію деколонізації СССР і підготовку до Мадридської Конференції в 1980 році,
— Участь у конференціях Світової Ради Суспільної Ради і Світової Української Кооперативної Ради,
— Конґрес Української Мови, та
— Фінансові і Персональні Справи Централі СКВУ.

Разом з президентами СКВУ і КУК в нарадах приймали участь від СКВУ: інж. В. Безхлібник, д-р Ф. Мартинюк, В. К. Кирилюк, О. Ковальська, М. Мороз і д-р О. Сокольський, а від Централі КУК: А. І. Яремович, Н. Когуська, мґр. І. Іванчук, П. Башук, В. Бучинська, Л. Фіґаль і д-р С. Яр. Кальба.

Комітет Українців Канади
Централя

В СПРАВІ ПІДВИЩЕНОЇ ПЕРЕДПЛАТИ

Так як ми вже раніше повідомляли у двох числах, що з причини високих цін на друках і пошті ми примушені були піднести ціну на річній передплаті „Променя" з $8.00 на $10.00.

Нова ціна $10.00 за річну передплату входить в силу від 1-го грудня 1979 р. Референтки, які поколектували передплати перед 1-шим груднем присилатимуть так як зібрали по старій ціні. Всі залеглі передплати будуть по старій ціні, наколи вони будуть сплачені до шости місяців, цебто до травня 1980 р.

Редакція і Адміністрація

ЗВІТ 38-го З'ЇЗДУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Почесна президія на Крайовім З'їзді Союзу Українок Канади в Гамільтоні — зліва направо сидять: голова Анастасія Радомська і далі голови Провінційних Екзекутив: Мирослава Фербей — Альберти, Марія Вакалюк — Бріт. Колюмбія, Павля Данильчук — Саскачевану і добр. Юстина Лучак — Манітоби.

(Продовження з ч. 11)

6) Шануймо наших членок старшого віку. Може було б добре творити гуртки сеньорів при відділі.

(в) **Молоді Подружжя** — реферувала Н. Дептух.

Вона висловила існуючу дійсність, що під цю пору не є легко заохотити молоді подружжя до церковного й організаційного життя. Однак нам лишається одна дорога — себто не втрачати надії, а постійно місіонерувати в цій справі й заангажовувати молодих людей до громадської праці. Це найкраще вдається, коли ми зі своєї сторони виявимо приятельство й будемо тримати контакт і комунікацію з ними.

На вечірній сесії мала слово референтка зовнішних зв'язків, пані Даруся Кір. Вона говорила про вже започаткований проєкт „розповсюдження книжок на українську тематику, в українській та англійській мовах, по державних, шкільних і публічних бібліотеках. Пані Кір закликала членок дбати про поширення української книжки, зацікавлювати загал до читання й слідити щоби інформації про нас були правильні.

Слідувало слово д-ра Г. Гоголя — голови дирекції Інституту Св. Івана в Едмонтоні — на тему „Українське виховання питомців Інститутів і Колегії". Помимо того що д-р Гоголь висловив деякі негативні й несприятливі сучасні обставини в Інститутах, все одно подав позитивні зауваги:

1) Інститути роблять добру роботу.
2) Ми є зобов'язані інтересуватися й піддержувати Інститути, шукаючи питомців.
3) Шукати способу витворити зацікавлення і хотіння вивчати українську мову.
4) Домагаймося, щоби в Інститутах проводилися курси провідництва для молоді.

Резолюції С.У.К. прочитала пані С. Василишин й пані Д. Янда (Резолюції подані в „Промені" за м. жовтень).

Голова номінаційної комісії — М. Фербей, відчитала й внесла пропоновану лісту урядниць до Центральної Управи на нову каденцію. Пані М. Вакалюк піддержала внесок. З'їзд одноголосно прийняв поданий склад. (Новообрана Управа подана в „Промені" за м. жовтень).

На закінчення окремої сесії С.У.К., пані Леся Івасюк, бувша голова централі, зложила щиру подяку уступившій голові, пані А. Радомській, даючи їй признання за добрий провід, терпеливість і посвяту під час чотирирічної каденції, і вручила її належну символічну відзнаку-шпильку. В цей час з'їзд віддав пані Радомській пошану і вдячність гучними оплесками та повстанням з місць. На жаль, новообрана голова С.У.К. — пані Надія Боднар, з важливих причин не була присутня. Однак пані Івасюк пода-

ла з'їздові біографію пані Боднар, подаючи її заслуги в організації і побажала їй найкращих успіхів.

З'їзд був цікавий та успішний. Крім сесії С.У.К., членки мали нагоду брати повну участь в інших сесіях та імпрезах, а саме:

1) В семінарі, який відбувся на тему „Дитина скарб народу", в середу, 1-го серпня, де панелісти промовляли на підзаголовки такі, як: Дитячі садочки, Двомовні школи, Рідні школи, Недільні школи, Молодші Відділи СУМК.

2) В Офіційному Відкритті З'їзду, що відбувся в залі Собору Св. Володимира, а опісля гостина Гамільтонського Відділу ТУС.

3) бачити фільм „Історія УГПЦК, Музейну виставу з Східньої Філії і спеціяльний проєкт СУМК-у.

4) В спільних сесіях СУС, де були предложені і дискусовані такі справи:

а) молодь і скріплення організації СУМК,
б) видавництва — зокрема „Укр. Голос",
в) сучасний стан УНРади.
г) СКВУ.
г) Музей та Музейна Фундація.
д) Фундація СУС.

5) В екскурсії до Водопаду „Ніяґара" або до Інституту Св. Володимира в Торонті.

6) У відвідинах на Оселі „Золота Брама".

7) В З'їздовому Бенкеті і Забаві.

8) В Архиєрейській Службі Божій, де співали 3 хори.

9) В З'їздовому Святочному обіді.

10) В З'їздовому концерті.

11) В Прощальній гостині в залі Собору Св. Володимира.

Хто злегковажив вагу таких з'їздів і збайдушності не прибув, то в першу чергу заподіяв собі кривду, а по-друге зломав організаційну дисципліну і може тільки жаліти тепер.

З'їздовому комітетові, який очолив п. Іван Кубрак, та всім членам, які входили до 15 різних комітетів, належиться щира подяка Всеканадського З'їзду СУС.

Добр. Марія Керніцька і
Єлисавета Прокіпчук,
секр. З'їзду

Список делеґаток на Крайовім З'їзді Союзу Українок в Гамільтоні

Централя: Анастасія Радомська — голова, Ольга Ганночко, Марія Сулима, Стефанія Олійник, Єлисавета Прокіпчук, Наталія Дептух, Марія Лазарук, Анна Звоздецька, Петруня Цимбалюк, Леся Івасюк, Даруся Кір, Наталя Базюк, добр. Марія Керніцька, Стефанія Кульба.

БРИТІЙСЬКА КОЛЮМБІЯ: Провінційна управа — голова Марія Вакалюк, Музей — Марія Паланич; відділи: Ванкувер — Відділ Лесі Українки — Міля Чуйко, Лелія Митрук; Сурей — Ольги Кобилянської — Марта Лебедович.

АЛЬБЕРТА: Провінційна управа — голова Мирослава Фербей, Єлисавета Єлиняк; Музей — Настя Сенів, Дарія Янда; відділи: Едмонтон — при Катедральній Громаді Св. Івана — Анна Томнюк, Наталя Базюк, Софія Гриник, Наталка Фарина, Софія Василишин, Маріянна Гнатюк, Віра Єринюк; Лесі Українки при Громаді Св. Ілії — добр. Наталка Фляк; Кн. Ольги при Громаді Св. Михаїла — добр. Марія Василів; при Громаді Св. Андрея — Марія Демянів; Келґари — Ольги Басарабової — Марія Чарнецька.

САСКАЧЕВАН: Провінційна Екзекутива — голова Павля Данильчук, Юстина Талпаш; Музей — голова Марія Ткачук, Линда Лазарович; Відділи: Саскатун — Ольги Кобилянської — Анна Холод, Галя Максимюк, Анна Папіш, д-р Савеля Стечишин, Йоанна Михайленко; ганки Ромачич — Целіна Качковська.

МАНІТОБА: Провінційна Екзекутива — голова добр. Юстина Лучак, Музей — Ангелина Павлик, „Промінь" — ред. Наталія Когуська; відділу: — Лесі Українки — добр. Марія Керніцька, Соня Бейзик, Марія Марущак, Марія Петрів, Павліна Ігнаш; Давфин — Лесі Українки — Марія Білоус.

ОНТАРІО: Провінційна Екзекутива — голова Юлія Голова, Анна Фігус-Ралько; Музей — Іванна Іваночко, Іванка Вахна; Відділи: Гамільтон — Лесі Українки: Анна Корній, Леся Поплавська, Галина Олексюк, Палагія Дибко ,Надя Пенюк, Марія Пелепяк, Галина Криштанович, Марія Пилипюк, Марія Грицьків, Марія Пасіка, Орися Сушко, Варвара Логин; Оттава — Лесі Українки — Галина Михальчук, Даруся Кір; Ст. Кетеринс — Лесі Українки — Надія Андрусів, Таня Дем'яненко, Наталія Авраменко, Ганка Романчич-Ковальчук; Тандер Бей — Доньки України — Оля Михайлишин, Анна Пуляк; Ольги Басарабової — Розалія Балацько, Анет Мирфі; Виндзор — Лесі Українки — Ліона Боднарчук, Ольга Торошенко, Мирослава Телега, Вероніка Костинюк; Скарборо — Св. Анни — Таня Козурко, Юлія Никіфорук; Лонґ Бренч — Софії Русової — Катерина Шумейко, Констанція Чорна; Торонто — Кн. Ольги — Анастасія Бельбас; Ошава — „Барвінок" — Наталія Войціхівська-Давдс; Брентфорд — Лесі Українки — Марія Іванець; Ґримзбі — Кн. Ольги — Стефанія Шпитковська; Лондон — Кн. Ольги — Віра Новіцька.

КВЕБЕК: відділи: Монтреал — Доньки України — Галина Сенишин, Євгенія Підвисоцька, Стефанія Кульба.

На свіжу могилу бл. п. Стефанії Путерії, яка упокоїлась 14 листопада 1979 р. у Мікадо, Саск. на 91 році свого життя, складаємо в її світлу пам'ять на „Промінь" $10.00. Є це заслужена піонерка і громадянка, була головою відділу Союзу у Мікадо. Вічна їй Пам'ять!

Стефанія Хохоляк, Канора, Саск.
Маргарета Ременда, Вест Ванкувер

НА ПОСТІ В ДАЛЕКІЙ ВЕНЕСУЕЛІ

Назвіть одну хоч країну, де жили б у вільному світі українці і де не були б та не працювали б серед них наші мистці, — і ви негайно пригадаєте, що у Венесуелі є все ще Галина Мазепа. Було наших мистців у Каракасі, півмільйоновій столиці Венесуелі, більше, але патріярх їх, Василь Кричевський (старший), помер 1952 року, К. Бельський виїхав до Канади, про Федора Ємця (брат відомого бандуриста Василя) якось не чути, — і тільки Галина Мазепа репрезентує у тій державі наше мистецтво. Дві чи три виставки Галини Мазепи в найкращих ґалеріях Каракасу (м. ін. 1956 р. у Державному Музею Народнього Мистецтва з 25 оліями і 3 ґвашами та 1977 з 35 картинами і 8 іконами) здобули для неї і золоті медалі і, — що важливіше, — авторитет мистця великого калібру.

Коли Галина Мазепа-Коваль з чоловіком та сином побувала на цьому континенті і відвідала теж нашу редакцію, ми поставили їй питання, чи не хотіла б вона переїхати до Північної Америки. Але наша шановна Гостя тільки усміхнулася: „Ви, панове, казала вона, не знаєте, що таке Венесуеля. Ми мали нагоду приглянутись і до вашого життя і до праці мистців тут, — ні, ми не могли б тут жити так, як живемо і працюємо там..." І воно мабуть правда, бо Венесуеля не тільки одна з найбагатіших та найбезпечніших держав світу (нафта!), але й найбільш поетичних, — ніде, казала пані Галина, немає такого великого місяця, таких темних силует пальм на тлі неба, такої палкої і пристрасної музики, як саме у Венесуелі, країні орхідей, танґа і румби та нафти і діямантів.

Галина Мазепа — Весняні сни

Українців у Венесуелі ніколи не було, але після Другої світової війни і сюди прибуло к. 1500 осіб, у тому поважний гурт фахівців різних ділянок з високою освітою, для яких негайно знайшлося місце в адміністраційній чи економічній ділянках. Навіть емірганти-хлібороби, що не змогли фармерувати у тропічних умовинах країни, змогли згодом у містах знайти добру працю та потворити свої верстати і підприємства. І, як звичайно в українців, вони теж тут зорганізували Українську Громаду з централею в Каракасі та філіями у Валенсії, Баркісемето і Макарай, збудували Український Народний Дім у столиці та зорганізували парафії обох українських Церков з відповідними при них організаціями.

Для Галини Мазепи життя в чужині не створило спеціяльних ускладнень. Як дочка проф. Ісаака Мазепи, українського вченого, громадського та політичного діяча, що був міністром внутрішних справ і в серпні 1919 р. прем'єром Української Народньої Республіки, брав участь у славетному Зимовому Поході і в 1920 р. пішов з Великою Еміґрацією з України на Захід, осівши на два десятки років у ЧСР, — Галина Мазепа вісім-літною дівчинкою пішла з батьком та матірю у Прагу та й зросла-оформила себе під небом чужини. У Празі, де зосередилася була справжня еліта вихідців з України після Визвольної Війни і де проф. І. Мазепа всю свою енергію уклав в Українську Господарську Академію й Український Технічно-Господарський Інститут та з активом еміґрації працював словом і пером в обороні України, Галина дістала у творених нашою еміґрацією і підтримуваних урядом ЧСР школах народню й середню освіту, вже на шкільній лавці про-

---

ГОСТІ НА КРАЙОВІМ З'ЇЗДІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
1 - 5 серпня 1979 — Гамільтон, Онтаріо

Гамільтон — Катерина Баюс, Анна Радчук, Ольга Мойсюк, Анна Кіт, Савеля Ціпівник, Галина Семенюк, Катерина Козак, Катерина Мельник, Доця Загарій, Софія Черепаха, Анна Олійник, Оля Качур, Броня Стасів, Галя Довбета, Параскева Онушко, Параня Токар; Бірлінґтон — Маланя Яремко; Торонто — д-р Ганна Янішевська, д-р Зоя Плітас, Зеня Стечишин, Ґримзбі — Емілія Степова, Теофіля Лиса, Ольга Радчук; Бремтон — Єлисавета Коча; Скарборо — Маруся Федак, Євгенія Лесик; Виндзор — Маруся Гладиш; Ст. Кетеринс — Валя Тимощук, Анастасія Тимощук; Оттава — Параня Тріщук; Тандер Бей — Юстина Верестюк.

Монтреал — Михайліна Немій, Леонтина Яворська, Анна Панчук, Галина Мельник;

Едмонтон — Доця Татарчук, Катруся Чернявська;

Галіфакс — Христя Улян.

Галина Мазепа — Віночки

являючи небуденний мистецький талант. Звідси взялися в неї й відповідні студії, спершу в Мистецькій Промисловій Школі й опісля в Академії Мистецтв у Празі, активна участь у викладах, праці та виставках Української Мистецької Студії Пластичного Мистецтва, яку очолював проф. Дм. Антонович і в якій викладали такі знані українські мистці, як С. Мако, І. Кулець, І. Мозалевський, К. Стаховський, С. Тимошенко, В. Січинський, Р. Лісовський та інші. Тут, у Празі та Студії, Галина Мазепа подружила міцно з проф. Дм. Антоновичем, його дружиною Катериною, що недавно померла у Вінніпезі, створивши тут Школу Малювання, та надівсе з їх дочкою Мариною, відомим сьогодні знавцем мистецтва, викладачем високих шкіл і дружиною проф. Я. Рудницького. Пані Марина досьогодні зберігає дорогоцінне фото, на якій дві дівчини-студентки: Галя і Ляля.

Студія Пластичного Мистецтва дала ряд мистців, яких в образотворчій ділянці тієї культури годі поминути, отже Миколу Кричевського, Петра Холодного (молодшого), Василя Касіяна, Віктора Цимбала, Софію Зарицьку і Юрія Вовка, вивершили себе в ній, як мистці, Катерина Антонович, Надія Білецька, Іван Іванець та інші. Кожний із згаданих — поважний мистець з власним та оригінальнимм стилем, — і такою ж стала Галина Мазепа. Студія дала добрі основи своїм мистцям, зокрема початківцям.

Уже в ті студентські роки Галина Мазепа стала своїми творчими спробами здобувати признання мистецьких знавців і критиків, вони змісця звернули увагу на свіжість її вислову та органічну пов'язаність традиційного українського мистецького стилю модерними течіями сучасного в її творах, при чому той специфічний стиль Галини Мазепи не йшов на дешевизну вишивок, шараварів і бандур, але в таких її шедеврах, як „Байда", „Царівна-Жаба", „Івасик-Телесик" чи ілюстраціях до Шевченкових творів („Катерина", „Утоплена", „Русалка" й інші) промовляв до серця кожної людини і водночас визивно стверджував своє українство, бо ніхто інший так оформити ці твори не міг. І саме ця оригінальність відкрила, відкривала та відкриває Галині Мазепі двері українських хат та брами чужих мистецьких галерій, виставки у яких треба б обговорювати хіба окремою статтею.

Насьогодні Галина Мазепа — один зі стовпів у храмі вільного українського мистецтва. Вона шанований і почесний член Об'єднання Мистців Українців Америки, її твори прикрашували та прикрашують репрезентативні виставки нашого образотворчого мистецтва, її прізвище віднотували мистецькі енциклопедії, дарма, що „Словник художників України" (Київ 1973) її „не добачує". Галині Мазепі не потрібне признання окупаційних комісарів України. Вона давно понесла славу української вільної творчости на виставки у Львові, Празі і Берліні, потім у Каракасі, ЗДА і Канаді, її обгортки й ілюстрації придають окремого чару українським книжкам (напр. „Зорепад" М. Понеділок й ін.), десятки чудових її карточок летять ластівками українського мистецтва в час Різдва і Великодня (перші серії таких карточок, з 1947-48 рр., продаються сьогодні, як дорогоцінні мистецькі репродукції!), її картини, мозаїки і навіть керамічні вироби займають почесні місця у вітальнях хат українців та чужинців. Велика монографія Галини Мазепи вже два роки тому була готова і якраз її почали друкувати.

В далекому Каракасі, де Галина Мазепа живе з чоловіком, професором електроніки в Університеті Венесуелі Володимиром Ковалем, та з сином, переїхавши туди в 1948 році, українська культура має свого достойного амбасадора.

А. Курдидик

Іванна Зельська

ДЛЯ ПОКРАЩАННЯ...

„ДІТИ — скарби це найбільші
Для тата, для мами.
ДІТИ — це майбутність наша,
Відкриті в світ брами".
Богдан Б. Федчук

Цей рік 1979 є проголошений не лише Міжнародним Роком Дитини, але також Роком Української Дитини. Сподіваюсь, що цікаві будуть спостереження, як виглядають інші діти, в інших країнах світу у той сам час.

Канада є країною, що належить до Комонвелту й тому в наших школах є прийнята англійська система навчання. Вона й домінує в країні, хоч деякі провінції Канади роблять зусилля, наголошуючи на етнічні групи, щоб доповнити браки, які відчуваються.

Не без впливу на наше шкільництво є сусідство з Америкою та її негативний вплив, головно у вихованні молоді, що так тяжко відчувають усі, що мають якесь відношення до шкільної дітвори.

Плекана й найкраще вихована дитина вдома, зразу псується між ровесниками в школі, де не вільно дитину насварити, звернути увагу, не то, що укарати за проступок. І так виростають наші діти, як „дике хабазя при дорозі". Їхні витівки в шкільних приміщеннях і публічних місцях застрашаючі, про які навіть не можна прилюдно згадувати. Навіть, якщо справа опиниться в суді, то не можна назвати по імені малолітнього злочинця, бо це вражає його психіку, хоч він своєю поведінкою тероризує ровесників і окруження. Це — тенденційна оборона.

Хто в нашій країні бере відвічальність за виховання дітей? Відомо всім, що державна школа вчить, але не виховує. Замало є будувати щораз нові шкільні будинки коштом мільйонів, що їх тягнуть з податковців. Будинки не виховують наших дітей. Треба вглянути в систему навчання, що повинна йти в парі з вихованням, та серьозною повагою до самого навчання, а не потуранню неуцтва.

Спробуйте „осібнякові" звернути увагу, то засипле вас градом епітетів. Або ось: недавно я бачила на вулиці двох хлопців. Більшенький молотив палкою меншого та тримав його, щоб той не втік. Малий розкричався на добре. Коли я з ними порівналася, запитала: защо ти його б'єш? „То мій брат, а тобі що до того?" — Так мені відповів. То брата можна бити? Родичів, учителів можна не слухати, бо то олд фешен? А хуліґани виростають. Усі разом котимося в пропасть: молоді, що чинять проступки, а ми, що потураємо їм.

Недавно я відвідувала вільні країни Азії: Філіпіни, Малазію, Сінґапур, Тайленд, Гонґ Конґ, Японію. У нашому понятті це країни бідні (крім Японії) — економічно відсталі називаються. Справді, в порівнянні з нами, це країни менш щасливі й ще довго треба, щоб нам дорівняти. Своєю давньою кількатисячлітньою культурою, вони дорожать і нам у них цього можна повчитися.

Я їздила з групою і не мала можности ближче приглянутися до навчання у школах, але те, що можна було спостерігати за короткий побут, вбилося в пам'ять і залишиться. Ці країни прийняли систему навчання Індії, що їх психіці більш відповідна. Зовнішність дітей — убрання не вибагливе, але чисте. Кожна школа має дещо відмінну уніформу, тому учні даної школи, чи кляси почувають себе відвічальними за цілість свого гурту. Повіденка дітей у публичних місцях, на автобусових зупинках, в самих автобусах, просто зразкова. Ніхто з молодих не верещить, не попихається, не заколочує спокою. Десь щезли з нашого овиду заталапані й обсіпані джінси, нечесане й не мите довге волосся і інші атрибути, якими так яскраво знаменується наша молодь.

Початкове навчання там починається обов'язково зі шостим роком життя, дворічним навчанням у садочках або передшкіллях. Шести-клясове початкове навчання є безплатне для всіх. Існують також приватні школи, що їх вдержують віроісповідні групи з тою самою програмою навчання, що державні школи. Для всіх видів шкіл є однакова програма навчання з поставленим наголосом на виховання, що уможливлює легкий перехід зі школи до школи. Зацікавлення народними умілостями використане (танок, ритміка, руханка) на рівні зі спортом, що їх використовують у час навчання, або після нього з придержуванням дисципліни.

Починаючи від середніх шкіл (чотири до шести років навчання), вивчають крім мови, як: англійську, французьку, еспанську та мову близьких сусідніх держав. Випускникам шкіл зі знанням кількох мов легше дістати працю у своїй країні, або емігрувати у пошуках кращого життя до Австралії, Канади, Америки. Молоді люди горнуться до школи й універси-

(Закінчення на стор. 17)

ДЕЩО ПРО КАНАДСЬКО-УКРАЇНСЬКУ МИСТЕЦЬКУ ФУНДАЦІЮ

Повертаючись минулого серпня до З'їзду Союзу Українок Канади в Гамільтоні, по дорозі до Вінніпеґу зупинилась на два дні у Торонті. Це велике місто особливо привабливе, не так своєю зовнішністю, як своїм характером, різноманітністю його мешканців, різних національностей, а то й расами та своїм безперервним рухом. З погляду українсько-громадського, а зокрема мистецького, воно, в порівнянні до інших великих міст в Канаді пульсує здоровим живчиком. Тут є повно всяких українських організацій, установ, мистецьких клюбів, видавництв, а недавна вистава опери „Купало" принесла чимало розголосу про мистецьке життя торонтонських українців.

В дорозі на летовище, в товаристві панни Стефанії Олійник, пообідавши в елеґантнім українськім ресторані Євшан Зілля, рішили ми вступити до української ґалерії мистецтва, так званої Канадської Української Мистецької Фундації на вулиці Блюр, про яку так багато на заході доводилось чути. В квітні ц.р. ґалерія перенеслась до нового будинку і має виглядати дуже гарно. Літо і хто знає, чи ґалерія відкрита, та й взагалі чи зустрінемо кого, щоб почерпнути більше інформацій.

І на наше велике вдоволення нас стрінув на порозі сам основоположник цієї мистецької інституції п. Михайло Шафранюк, який заступав когось з працівників у ґалерії. Це було приємно і корисно, бо можна було набути більше потрібних інформацій. Редактори завжди в погоні за свіжими матеріялами.

Оце ж і нове приміщення Канадсько-Української Мистецької Фундації. Світлі просторі кімнати, елеґантне урядження. Дві великі кімнати для загальних виставок, а дві менші, одна для спеціяльної виставки, а друга для адміністративних потреб Фундації. Розміщення картин в добрій пропорції, коли можна зосередити свою увагу на однім чи другім образі. Відвідувач зустрінеться тут з працями найкращих наших мистців — сучасних і таких, які лишились жити у своїх мистецьких працях, як О. Грищенко, В. Курилик, М. Кричевський.

Зате променіють картини Мирона Левицького, Я. Гніздовського, Є. Козака, М. Бідняка, Л. Молодожанина, та інших. Ґалерія відкрита кожного дня крім середи від 12:00 до 6:00 вечора.

Канадсько-Українську Мистецьку Фундацію заснували 1975 року панство Михайло і Ярослава Шафранюки на вулиці Блюр Захід. Вкоротці виявилось, що для дальшого росту і потреб мистців, які виставляють свої картини і тих, які відвідують виставки треба більшого приміщення.

Завдяки невтомній праці п-ва Шафранюків, які з посвятою віддають свій час і організують фонди, необхідні для розвитку заснованої ними установи, Фундація набула нове приміщення на розі вулиці Блюр Захід і Кеннеді Парк Ровд, коло Гай Парку.

Завдання Фундації: колекціонувати найкращі мистецькі твори і влаштовувати виставки, щоб дати можливість українським мистцям влаштовувати свої виставки, розвивати і плекати нові таланти образотворчого мистецтва.

Фундація є чартерованою мистецькою установою з виборною дирекцією і широким колом членства — осіб зацікавлених розвитком українського образотворчого мистецтва. Членські внески становлять $10.00 річно, щоб уможливити доступ у члени широким колам української громадськости.

Якщо будете у Торонті, зайдіть до Канадсько-Української Мистецької Фундації. Вона вартує уваги кожної української людини.

Н. Когуська

ПАНІ МАРІЯ АНДРЕЙЧУК НАЗНАЧЕНА ДО РАДИ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ

Серед сотні осіб, яких назначив міністер Папроцький до Ради Багатокультурности Канади, увійшла одна з членок Союзу Українок Канади, пані Марія Андрейчук з Давфину, Ман.

Її праця відмічена у щорічнім Українськім Фестивалі в Давфині. 1976 року вона була почесною головою цього Фестивалю. Вона також є членом Манітобської Сентеніял Корпорації та інструкторкою українського народного мистецтва.

З українців в інших провінціях до Ради Багатокультурности увійшли такі особи: Рут Ільницька з Вікторії, Б.К., д-р Манолій Лупул і адв. Василь Підручний — обидва з Едмонтону (Альберта) і Люся Павличенко Сотнікова з Саскатуну (Саскачеван), Тарас Мокрій з Торонта.

Світлої пам'яті Стефанії Пауш

Рік тому, 13 листопада 1978 року відійшла у вічність одна з провідних жінок Союзу Українок Канади бл. п. Стефанія Пауш. Раптовий і передчасний відхід цієї заслуженої провідниці глибоко відчула не лише родина, не лише місцева громада, але по цілій Канаді, у кожнім відділі Союзу Українок були дні жалоби.

Блажинні ті, які покидаючи цей світ залишають за собою тривале добро, набуте великою посвятою і чесним трудом. Цим добром є любов ближнього, поміч потребуючим, віра в людину. Лишитись жити в пам'яті і серці людей це велике набуте добро.

Такою залишилась для багатьох — родини, друзів, співпрацівників на громадській ниві бл. п. Стефанія Пауш, довголітня заслужена громадська діячка, бувша голова Союзу Українок Канади, довголітня його секретарка, почесна його членка, нагороджена також Шевченківською медалею за громадські послуги, почесна членка катедральної громади Св. Івана в Едмонтоні, учасниця багатьох з'їздів, конґресів, а в родиннім житті взірцева мама двоїх дітей — син Бориса і дочки Ліди замужної Касіянчук з їх родинами.

Життєвий шлях Стефанії Пауш рясніє слідами добрих діл та осягів. Народилась вона в Україні в селі Топорівці, на Буковині, в родині Поповичів, які приїхали до Канади по першій світовій війні. Родина поселилась в Альберті в околиці Смокі Лейк. Стефанія приїхала до Канади з батьками малою дівчинкою. Виростала вона в релігійній і національно свідомій родині. Початкову і середню освіту здобула в Смокі Лейку. В рідній школі при Народнім Домі набула Стефанія знання українського письма, яке вона поповнювала пильним читанням книжок, зацікавилась українською літературою і пробувала дещо писати.

1930 року Стефанія одружилась з Петром Паушем, бувшим учасником визвольних змагань в роках 1917-18, пізніше довголітнім диригентом церковного хору при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні.

Там, у Смокі Лейку Стефанія Пауш започаткувала свою участь у громадській праці — була членкою жіночого товариства, відділу Союзу Українок ім. Ольги Кобилянської, була свого часу його головою. І коли 1935 року родина Паушів переїхала на постійне до Едмонтону, Стефанія включилась в працю відділу при Катедрі Св. Івана. Відти постелились ширші дороги в гущу громадського життя. І коли 1954 року централя Союзу Українок Канади перенеслась до Едмонтону, Стефанія перебрала на себе обов'язок секретарки в центральній управі. Цю працю вона виконувала впродовж шести років, а по цім була 4 роки головою Союзу Українок Канади.

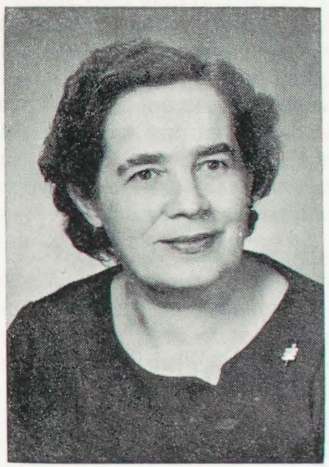

За ті часи свого урядування вона відвідала офіційно кожний відділ Союзу, виголосила ряд добрих промов, в яких не раз підносила актуальні проблеми громадського життя. 1973 року Стефанія Пауш була поновно обрана на з'їзді головою Союзу Українок, а по двох роках знов виконувала працю секретарки, при якій стояла до останніх днів свого життя.

Стефанія Пауш, як людина була хоч і ніжного уосіблення, а разом з тим сильного характеру і твердого переконання. Одною з її взірцевих прикмет була глибока релігійність та її віддана праця для свого народу. Другою зіркою, що світила їй на небозводі був Союз Українок Канади з його широкою програмою діяльности. Для нього вона не жаліла нічого — ні часу, ні своїх скромних доходів, ні своєї дуже часто надмірної праці.

Два роки перед своїм відходом похоронила свого чоловіка Петра. Прийняла цей сумний факт як неминучість і свій біль топила в праці. Діти — син Борис і дочка Ліда замужня Касіянчук обидвоє зі своїми родинами знали ціну своєї матері у її громадській діяльности.

Хай ці рядки, у роковини відходу Стефанії Пауш ляжуть рясними китицями на всіх її ділах і осягах, на які вона собі за свого життя заслужила.

Н.Н.

СУМК – СЕЛО 1979

Оселя Св. Софії у Сен-Теодор-де-Чертсі, Квебек, цього року була центром великого, веселого, а в той сам час важного життя. Там наша українська молодь, сини і дочки наших провідників з'їхались на три неділі з усіх частин Канади до Сумківського „СЕЛА", щоб блище пізнати і вивчити свою рідну культуру, яку вони успадкували від своїх предків.

Привітальна пісня на „СЕЛІ" є „Зеленеє Жито", що таборовикам символізує давню культуру, яка продовжується вже сотки літ і переходить у далеку будучину. А „СЕЛО", яке вже провадиться шостий рік є тим ланцюгом, який сполучує минуле з майбутнім. Гостей все вітають цією піснею і хлібом сіллю.

Відвідувачів все запрошується брати участь у різних лекціях та викладах, які відбуваються чи на подвір'ї, чи в бараках, чи в лісочку у затишку під смереками. Цього року „СЕЛО" провадилось від 8-го до 31-го серпня. Там можна було послухати, як звуки цимбалів творили мельодійні арії, які розбуджували уяву гірської Гуцульщини. Між іншим, це була одинока школа гри на цимбалах на цілу Канаду. В протилежнім закуті, під великими струнками соснами, провадився курс гри на бандурах. Студенти з такою пильною охотою та любов'ю вкладали всі свої зусилля, щоб вивчити свої найкращі пісні на цих інструментах.

Кожного дня в окремих гуртках, можна було прислухатись викладам молодих інструкторів про історичні події нашого славного народу, або про візантійське мистецтво, іконознавство і релігію. Ще в інших гуртках читалися лекції української мови, літератури, символіки і значення наших обрядів, фільму і побуту. Що справляло найбільше враження для гостей, це те що у кожнім гуртку можна було спостерегти як молоді слухачі з таким великим зацікавленням та увагою сприймали ці науки.

Також можна було насолоджуватись обсервуючи лекції українських народніх танків, які провадив молодий талановитий інструктор. Його плавні, лагідні естетичні рухи були показом правдивого українського танку, без грубого стукання викидування, вигукування, чи інших чужих впливів, що псують його красу.

На цих таборових курсах можна ще було побачити, що молодь занималася ганчарством, розмальованням розписів, вишиванням, українським традиційним печивом і тканням.

У головнім будинку на стінах висів хрест, велика карта України, і різні таблиці. На одній таблиці подано прізвища членів ланок і їхніх провідників; на другій програма викладів. На ще інших таблицях були причіплені зразки різних рослин, які ростуть в околиці оселі, і пояснення як їх використовується в народній медицині. На оселю часто приїжджали запрошені лектори, що читали додаткові лекції на різні теми української культури.

Надзвичайно цікавою точкою в програмі був показ народніх строїв західніх частин України і самі таборовики моделювали ці строї. До цього були подані пояснення і висвітлено прозірки історичних та народніх строїв, світлини деяких українських церков та пам'ятників, які знаходяться в Україні, — і світлини з українських концертів на Експо '67. Запити студентів свідчили про їхнє зацікавлення й бажання якнайбільше вивчити і поглибити своє знання про народні строї й традиції. Деякі студенти виявляли свою любов до рідного тим, що кожного дня вбирали вишивану сорочку або цілий народний стрій, — і це ще більше додавало на „СЕЛІ" атмосфери і настрою рідного села в Україні.

Відвідувачі „СЕЛА" в неділю, з великою насолодою прислухалися до церковного співу молодих таборовиків під час Служби Божої. Спільною молитвою вони творили настрій сильного душевного піднесення. Щодня перед їжею, вони співали молитву „Отче Наш", а відтак при столах виспівували різні веселі веснянки та в'язанки, а гостям „На многії літа". Кожний день гості мали нагоду послухати як гурток молоді виучували цілий ряд українських пісень, і мимоволі при співі скріплювали або вивчали українську мову. Пізніше коло ватри по вечірній перекусці, ці співаночки розвеселювали гостей і таборовців, та притягали всіх до все більшого співучого гуртка. З глибоким одушевленням всі відчували, що ці пісні, які закінчувалися молитвою, лунали до самого Небесного Отця з вдячністю за всі Його Благодатні Дари!

Одна із найцікавіших точок програми, що відбувалась щовечора, і якої всі учасники табору старались не оминути, була дискусія про „Будучність українців у XXI столітті". При цій дискусії вони висловлювали свої бажання та стремління, свої надії та постанови, або свої розчарування та сумніви, і обмінювались думками та поглядами.

Ще одне надзвичайне явище на „СЕЛІ" було те, що ніхто нікого не примушував ні до праці, ні до науки. Кожний студент чи студентка включувались до того кружка, де їм найцікавіше було. Вони під час викладів брали участь у дискусіях, або записували собі важні для них спостереження. Вони також добровільно включалися до праці у практичнім господарстві: направляли столи, лавки, малювали бар'єри, поруччя, і розмальовували чудові розписи на віконницях, тримали взірцеву чистоту на оселі, варили їсти в кухні, навіть збудували туш біля резиденції. У них була постанова, щоб кожного року залишити гарну пам'ятку на оселі для наступних таборовиків.

В останньому тижні, о. Ігор Куташ відправив Велику Вечірню, а відтак вся молодь разом з провідниками старанно приготовлялись до заплянованої програми — „Обряди вінкоплетення". Під час дня, одна група дівчат і хлопців звивалися в кухні і разом при веселім співі, випікали весільний коровай і „пташечок", щоб роздати гостям. Інша група замаювали зеленню і квітами всі стіни в головній їдальні і повісили великий зелений вінок з квітами та стрічками. На дворі цілий день пеклося порося на вогні, і кожний чергувався, щоб крутити валок на рожні. Хто був і брав участь у цих традиційних обрядах вінкоплетення, повернувся додому з почуттям, що він був в рідним краю на селі. Таке миле і сильне враження під час церемонії, з тих спонтанних забав, музики і танців, як на „толоці", в рідним краю, — не можна знайти слів, щоб у цілости описати. Молодь і гості до пізної години забавлялись, бо відчували, що вже скоро прийде час прощання. І чудо над чудом: погода була гарна, тепла і суха!

Святкування в той вечір закінчилось при великій родинній вечері, де висловлені були подяки, і прощання на щасливу дорогу додому і побачення на наступний рік.

Залишилися приємні незабутні згадки і одну хочеться підкреслити: Коли у другу неділю таборування відвідав „СЕЛО" о. протопресвітер Є. Чижів, він запитав студентів: „Хто уплянував і провадить та керує вашою програмою? — вони відповіли: „Ми самі!". І знову запитав о. Епіфаній: „Хто купує, доставляє і варить вам?" — вони ще раз відповіли з гордістю: „Ми самі!" Мило вражений таким „чудом", отець далі випитував про їхню систему провадження програми і студенти пояснювали, що в них існує Рада, яка складається із виховників, викладачів і студентів і в такий демократичний спосіб вони творять договір, і всі беруть участь у плянованні їхнього побуту і навчання на „СЕЛІ". Коли дивишся, бачиш і слухаєш цих молодих будучих провідників, — всі сумніви зникають і з радісними сльозами підноситься молитва вдячности Господеві Богу, що в нас є така прекрасна українська молодь. Перед нею та перед нашим суспільством розвивається і забезпечена блискуча будучність... Хочеться до всіх закликати: „Даймо нашій молоді помічну руку! — Як не ми, то хто? — Як не тепер, то коли?"...

Велике признання і глибока подяка належиться провідникам, священикам, інструкторам, викладачам і помічникам, якими були: Р. Онуфрійчук — головний керівник, о. Прот. М. Малюжинський, Я. і Б. Балани, д-р А. Горняткевич, Б. Зайців, Т. Гарасимчук, Ю. Костюк, І. Онуфрійчук, Л. Саведчук, Д. Шиповик, І. Глушко, Т. Вовк, М. Фербей, П. Цимбаліста, Д. Антонішка, Є. Майнер, І. Станько.

Капеляном був свящ. Ігор Куташ. Дяк-диригент: д-р А. Горняткевич. З Монтреалу збагатили програму своїм вкладом і поміччю: З. Сенишин, Я. і С. Кульба, родина Лахів, Г. Мельник, Б. Панчук, Я. Келебай, Т. Кушнір, Д. Слободян, родина Безначуків і Зимовців і багато інших.

Окрема подяка належиться Жіночому Товариству „Доньки України", відділ Союзу Українок Канади, за несподіваний смачний обід, — а управі Собору Св. Софії подяка і признання за дароване приміщення на Оселі. Сумівській Оселі „Верховина" щира подяка за випозичення шатер. А всім, що чим-небудь причинилися до успіху цьогорічного „СЕЛА" велике спасибі!

Галина Мельник

В ПОШАНУ ПАНІ ВІРІ ТУРЧЕНЮК

Монтреал

Дня 30 квітня 1979 р. гурток членок відділу Доньки України в Монтреалі та знайомі відвідали і вшанували довголітню членку відділу пані Віру Турченюк у 80-ту весну її трудолюбивого життя.

Вітаючи ювілятку гості обдарували її квітами і книжкою. Разом з тим на пам'ятку цієї гостини присутні склали $34.00 на прес. фонд „Променя".

Євген Гуцало

ТИ НЕ МАТИМЕШ ЖОДНОГО КРАБА

I

Коли він уперше побачив її, вона сиділа на чорному камені й читала книжку, яку тримала на стулених, високо піднятих колінах. Вигляд мала неприступний і зовсім не звернула на нього уваги. Вона його спершу здивувала, а потім сподобалась. Крім того, він не любив, коли на нього не звертали уваги, і її байдужість також запалила його. Він узяв чорну, відточену хвилями гальку і, ніби між іншим, шпурнув її попереду себе, але так, що галька упала близько біля неї, знявши догори пісок. Але звуку від падіння не було, вона нічого не помітила, а тому не підвела голови. Невдача не зупинила його, він вибрав ще гальку, зовні схожу на черепашку, але, глянувши на неї ,не жбурнув, а став пильно роздивлятись, бо галька була гарна, ніби не справжня. На цьому березі було багато таких камінчиків, яких ніби шліфувало не море, а люди... З цією галькою він рішуче підійшов до неї і сказав:

— Дивися.

Вона спочатку зиркнула на нього, побачила сірі, некліпливі очі, кругле, засмагле на сонці лице і вже потім глянула на гальку, але майже не затримала на ній погляду, бо галька її не здивувала, таких вона бачила на березі безліч, навіть перестала помічати їх. У кутиках її вуст з'явилося по маленькому усміхові, вони тонко потремтіли, порухалися, а потім вона сказала, відкриваючи білі зуби:

— Ну й що?

І нахилила голову трохи назад, провела долонею по чолі, звільняючи його від волосся, розсовуючи пасма на скроні.

— Це хтось зробив?

— Море, — сказала вона.

— А воно так уміє?

— Вже ж.

Він на якусь мить одвернувся від неї, намагаючись схопити своїм зором якомога більше морського простору, а потім спитав:

— А де ж воно це робить?

Вона завагалася, не відаючи, що відповісти, і він, гадаючи, що вона зовсім не знає, запитав:

— Підглянути можна?

Вона засміялася і заперечила:

— Ні... Але тут таких багато.

Він зразу, без жалю, викинув гальку, що була схожа на черепашку, і запитав:

— Як тебе звати?

— Людмила. А тебе?

— Мене звати Борисом... Скільки тобі років?

— Сімнадцять. А тобі?

— П'ять. А потім буде шість, так?

Він притулився спиною до каменя, на якому вона сиділа, роздивлявся її уважно.

— А як ти зроблена? — запитав.

Від несподіванки Людмила зашарілася, навіщось погладила його по голові.

— Так само, як ти.

Він недовірливо озирнув одну свою руку, другу. Витягнув поперед себе ноги. Своїм оглядом явно був незадоволений. І промовив:

— Ні, не так.

— Чому ж не так?

— Бо ти гарненька.

До них наблизилися чоловік і жінка, обоє вже немолоді, але не товсті, а худорляві, високорослі. Волосся в неї було світле, рудувате, і в нього також світле, тільки від сивини. Людмила знала обох — це були відомі московські артисти.

— Ходімо обідати, — покликав батько.

II

Вона сиділа на тому самому камені. Як і вчора, читала книжку. Він прибіг до неї з тонким залізним списом, на кінці якого ворушився малий краб. Подивившись, як ота здобич розчепірює лапки, Людмила зморщилася і сказала:

— Тобі лише п'ять років, а ти вже такий жорстокий. Що буде, коли ти виростеш?

— А навіщо його жаліти? Адже він щипається за ногу.

— Коли б ти його не зачіпав, він би не щипався.

— Тато каже, що їх не варто жаліти.

— Так каже твій тато?

— Еге. Бо коли краба пожаліти, то він не зрозуміє.

— Ти і з людьми будеш такий?

— Коли вони кривдитимуть мене...

— Он як! І зі мною також?...

— З тобою не буду.

— Але я також людина. Зі мною також можна поводитися жорстоко.

— З тобою не буду, бо я тебе люблю.

Спочатку вона зніяковіла. Але ніяковість її швидко минула, — тому, хто освідчувався, було лише п'ять років. До його слів можна було ставитися несерйозно, з ним можна було гратися.

— Якщо любиш, то принеси мені краба. Але живого, не нахромлюй на спис.

Він миттю кинувся з місця, закидаючи білі п'яти аж до спини. Вона дивилася, як він біжить, і реготала. Дитина грає дорослого! Звичайно, не всі такі, як цей. У цього батьки — артисти, то він і перейняв у них, мабуть, дещо.

Коли Борис повернувся назад, то його зовсім не стурбувало, що біля Людмили сидить дорослий хлопець. Але він бачив, що вони приязно розмовляють, ось вона несильно б'є його по руці, яку він простягнув до книжки. Сама ж не гнівається, а разом із ним сміється. Борис, захеканий, підбіг до каменя і сказав, простягаючи краба:

— Ось! Я спіймав його руками!

Чорнявий хлопець, який сидів поруч Людмили, навіть не глянувши на краба, мовив:

— Таких мальків у морі багато... Ти його, мабуть, і зловив лише тому, що він дохлий.

Обурений такою несправедливістю, Борис закричав:

— Ні,ні! Подивіться, як він настовбурчив клешні!

— І ти б настовбурчив... — тихіше, але не менш зневажливо сказав хлопець.

А Людмила реготала. Їй було весело, що один глузує, а другий не розуміє тих глузів. Борис дивився на неї і думав: чому вона не заступиться? Адже чорнявий хлопець бреше. Вона не захищає його, а краба принесено для неї...

Більше він не міг терпіти. Розмахнувся — і краб шльопнувся на жовтій глині. Борис схопив свій спис і метнувся геть.

— Навіщо ти так? — долетіли до нього Людмилині слова.

„Ах, яка ж вона погана! — думав він ображено. — Нехай залишається із цим брехуном. Я до неї більше не прийду!"

III

Човен приплив з далини ранкового моря. На кормі стояв чоловік із великим животом і складав у шкіряну сумуку наловлену рибу. Він щось бубонів, плював за борт. Не скінчивши роботи, запалив цигарку, розкарячився, щоб певніше стояти.

— Дядьку! — не дуже сміливо звернувся до нього Борис, який спостерігав за пузанем уже кілька хвилин. — А ви мене в море візьмете?

Пузань неквапно смалив цигарку і плював у воду. Він, либонь, нічого не чув або прикинувся, що не чує.

— Дя-я-дьку-у...

— Ну чого тобі? — сердито обізвався той.

— Візьміть!

— А ти, може, хочеш у Туреччину втекти?... Не вдасться. Прикордонники тебе зловлять. І тобі буде злецько, і мені...

Борис відійшов убік, сів на гальці. Брав камінець —і кидав у море. Але пускав плазом, а не сторч, щоб камінець збивав бабки. Більше трьох бабок збити не щастило. Він вибирав не дуже важкі, пласкі оскалки, старанно розмахувався — раз... два... три... На третій раз оскалок торкався води і більше не з'являвся. Борис вишукував новий, ще ліпший від попереднього, пригинався до землі, жбурляв. Раз... Два... Три... Уже заболіла рука, поблизу не було камінців, а він все не втрачав надії, що четверту бабку збити вдасться...

Пузань забрав свою рибу і подався геть. „Ну що ж, — подумав Борис. — Хтось інший візьме з собою. І попливу я далеко, що й берега не побачу. І було б добре не повернутись... І таки не повернусь".

— Здрастуй! — сказали за спиною.

Він сквапно обернувся — ззаду стояла Людмила і посміхалася. Йому стало приємно, губи самі розтягнулися в усміху, але він примусив себе бути серйозним і нічого не відповів.

— Ти сердишся на мене? — запитала вона.

— Ні! — збрехав Борис.

— От і сердишся! — заперечила вона. — Інакше б ти не розкидався крабами, яких приносиш мені.

— А чому він казав, що краб дохлий?

— Він пожартував.

Борис хотів запитати, чому ж тоді вона не заступилася за нього, а потішалась разом з отим чорнявим брехуном. Але він не зважився. Він подумав, що тоді вона по-справжньому гніватиметься на нього. І не запитав. Тим більше, що ось зараз вона сама підійшла до нього.

— А хто він такий? — запитав Борис.

— Так... Один знайомий...

— Хочеш, я тобі завтра зловлю бичка?

— Хочу. Тільки ти злови мені малого собаку.

— Добре. Завтра я піймаю для тебе соба-

ку... А сьогодні я хотів попливти на човні далеко...

— Навіщо?

— Щоб більше не зустрічатися з тобою. Вона засміялася.

— Я зловлю для тебе собаку, — сказав дуже серйозно.

IV

Він нашвидкуруч з'їв рагу з ріжками, вихлебтав рідку манну кашу, проковтнув, пирхаючи, півсклянки какао — і зслизнув із їдальні. Ні батько, ні мати не гукнули йому навздогін жодного слова. Вони, звичайно, помітили його маневр, але якраз були зайняті бесідою з молодою художницею, з якою сиділи за одним столиком.

Далеченько від берега блищав камінь, що з нього Борис любив рибалити. Він добрів до каменя, всівся на ньому, насадив на гачок черв'яка... Зловився першим бичок. Борис викинув його. Потім довго нічого не клювало. „Можливо, тут, де я сиджу, — подумав Борис, — немає жодної риби і треба перейти в інше місце". Але в інше місце не перейшов, бо скоро йому попався ще один бичок, який був схожий на першого. Борис навіть подумав, що то клюнув той самий.

Коли маленьку, з настовбурченими вплавниками, собачку було піймано, — на камені він не знайшов Людмили. Тоді подався на пляж, де купалося і смалилося на сонці багато людей. Людмила стояла біля лінії прибою і босою ногою пробувала воду. Біля неї був отой знайомий хлопець. Однією рукою він тримав її за плечі. Борис хотів уже повернути назад, щоб його й не помітили, але несподівана злість повела його вперед.

— Я зловив для тебе собаку, — сказав він Людмилі, простягуючи їй захлялу без води, непоказну рибку.

— Ох, яка гарна собака! — сказав чорнявий хлопець.

Людмила дивилась на Бориса і жалісливо усміхалась.

— Ти її сам зловив, таку кляту? — спитав чорнявий.

— Візьми, — сказав Борис. — Однаково я більше для тебе нічого не ловитиму. Ти не матимеш краба. Жодної собаки!...

Ярина Зоряна

НЕ БІЙСЯ СМУТКУ!

(Валі, з приводу втрати чоловіка, д-ра С. Єрмоленка)

Вибач, що думаючи в цю хвилину, про Твою втрату, мені в ухах бренять слова, визначного перського філософа та поета Ґібрана, який сказав:

„Криниця вашого сміху —
Є завжди сльозами налита,
За кожну сльозу — буде радість,
Бо смуток в радість оповита...

Прости, що навела ці слова, бо втрата довголітнього друга життя не є легкою, напевно в цій хвилині Ти не можеш думати про радісне. Цей же самий філософ твердить, що:

„Чим глибше смуток закарбує —
Тим більше радості вам буде!
Нехай Вас смуток не турбує
Він радість нову роздобуде!

Знаю, що Твоя душа мусить відчувати порожнечу, це ж цілком природньо. Але, прошу, не дозволь, щоб жало смутку Тебе підкосило. Своїми власними, щирими словами я відзиваюся:

Відчини серце на всі співчуття...
Замкни всеціло ввесь занепад духа.
Люби, як Він, Твій Друг, — любив життя,

На теплість слів — настрій Твій ум і вуха! Їх повно, цих теплих, ніжних та доброжичливих! Та й пам'ятай, що кожна сльоза, це дорогоцінний дар, що Творець дав людині, щоб ними змивати тягар душевний. Чиста сльоза на людському обличчі, вартісна за перли-жемчуги, за „зорі ясні та сонце красне"!

Не бійся чорного смутку, він силу має
Кликати світлу радість; в Твоїх
Дітях, онуках, друзях, приятелях, у
службі рідному народові... та у
творчій праці!

Листопад, 1979 р.

У МАТЕРІ СВОЯ ЛОГІКА

Кожна мати прагне, щоб її дитина була „надзвичайною", забуваючи, що найбільш щасливих саме серед звичайних людей.

І. Вільде

VOICES OF ALL NATIONS

By JANE COVERNTON

Victoria's first multi-cultural radio show — called Heritage — starts this Sunday at 10 a.m. on CFMS-FM.

The 13-week series opens with a Chinese program and ends with an all-nations Christmas program.

The shows will be in English, with music and short histories of how each group came to Victoria.

Producer Lydia Kasianchuk persuaded CFMS (98.5) to run the series on an experimental basis after phone calls and letters poured in about the Ukrainian Christmas show she did last year.

She got the idea of doing multi-cultural programming when she worked on human rights with the Inter-Cultural Association of Greater Victoria and realized how many groups there are in Victoria and how little the public seems to know about them.

"The cultural heritage of each group is part of the heritage of all of Canada and it's important to know about that," says Kasianchuk.

She's learned new things since she started working on the series.

For example: there are more than 100 families in the Victoria Black People's Society and as recently as the early part of this century, Chinese children were not allowed to go to public school.

"There are so many interesting people here, such a richness of various cultures. Most people don't have access to that."

Kasianchuk has been working with the cultural associations and they decided on the series focus.

The Canadian Hungarian Society, for example, will focus on how many of their people came to Canada in 1958 after the Soviet Union invaded Hungary.

She says if the program continues past the 13 weeks, they'll have a chance to go into things in more depth.

Kasianchtuk suggests an hour might be devoted to black jazz or a whole series on Ukrainian opera.

Lydia Kasianchuk will produce new Heritage series.

Kasianchuk has taught high school, edited the Canadian Slavonic Papers and once, she says with a smile, was assistant producer of the Howdy-Doody Show.

But her interest in multi-cultural broadcasting probably goes back to when she was three and made her show business debut on her father's Ukrainian show in Edmonton.

Her father started the first ethnic radio program in that city in 1938. He had to arrange music, sing, and conduct the orchestra for 117 live broadcasts.

She should have a slightly easier time of it. But it's a lot of work and she's doing it for what amounts to an honorarium.

She says CFMS program manager Murray Cownden has given her lots of support, offering to run the program even if sponsors can't be found.

"Victoria Times"

KOZAKS' WORKS, DISTINCT IN EXPRESSION

Art Review by Olha Sadowy

The Kozak exhibit, which includes the work of Edward Kozak and his sons, Jurij and Jarema, opened October 7 at 2:00 p.m. at the gallery of the Ukrainian Canadian Art Foundation in Toronto.

The best introduction to the art of the elder Kozak is the Art Foundation's permanent collection of caricatures of well-known public personalities in Ukrainian artistic, literary and educational fields. These fresh and spontaneous character studies capture the individual idiosyncracies of each sitter, exaggerating and distorting them. Each sensitive response of the artist to his subject is highly original, displaying the variations of human nature. His caricatures are most interesting, because they reveal his talent at selecting and recording a sitter's salient trait: an expression or a physical feature that coincides with the viewer's recognition of the same peculiarity. This recognition is the mental process that is involved in portraiture.

The spontenaity of his caricatures is carried over to his dynamic paintings, which are full of nerve and bustle. Unlike his sons, Edward Kozak delights in the more sketchy and impetuous response of his brush, painting in a bolder and more direct style. Broader shapes and brighter colours are used to give the playful and energetic effect of his subjects, who seem to kick and soar into rythmical dance steps.

The brightness of his pinks, oranges and reds is placed against a neutral grey background, revealing the artist's illustrative tendency. In fact, Edward Kozak is also popular as a book illustrator illustrating children's books in his appropriately playful and liberated manner.

The favourite themes that pervade the elder artist's works are derived from the Cossack era and Tutsul culture. The organic, abstract patterns of indigenous Hutsul art complement his typical figural stylization, making figure and design motifs flow together in the composition.

Kasianchuk suggests a hour might be de- son, Jurij, one notices a difference in interpretation and thematic selection. As an icon painter, Jurij Kozak seeks to revitalize the splendid tra-- dition of Byzantine sacred panel painting. Accordingly, his painting is highly stylized — refined, elegant and tighter than the paintings of Edward Kozak. His icons are faithfully executed in the now anachronistic style of Byzantine panel painting, a highly sophisticated and intellectual art which outlasted the fall of Byzantium itself in the fifteenth century. Its influence spread to Eastern Europe, where its familiar vocabulary of pictorial representation still survives in religious painting.

The meticulous, subtle plastic modelling of the anatomy is articulated into an idealized Byzantine style. The subjects are scenes from the New Testament, such as the Annunciation, the Nativity and the Crucifixion, all set against a solid gold leaf background which tends to dematerialize the figures, typifying a hieratic Byzantine conception of art distinct from any Western concept.

In contrast to these static icons, done in a previously existent style in order to revive an ancient tradition, Jurij's more "contemporary" paintings make one aware of a dichotomy in his artistic language. Gone is the idealized style of his icons. His selfportrait and portrait of his wife evince this more naturalistic tendency. Tones and shadows are delicately modelled, and there is a distinction of textural properties in clothing and surfaces. The approach is one of fidelity to nature and concentration on carefully worked-out drawing qualities in the effects of light and shadow. The impetuosity of his brush is sacrificed to the nuances of shadow and colour.

The work of the youngest Kozak, Jarema, exemplifies a completely different mode of expression. Here the emphasis lies in the contrast of warm and cool colours in an impressionistic style. At times broader and sketchier strokes are used in an "impasto technique", meaning that paint is generously applied in some areas to create a 'relief' effect.

The use of a black outline to unite the composition is unique to the latter painter. Even the traditional icon becomes modernized in his interpretation. Pure reds and blues replace the moderate tones and muted colours of Byzantine iconography. A more simplified and centralized composition is prefered to depict Christ and the Madonna and Child against a pale pastel-coloured background not unlike the neutral background of his father's work.

In contrast to the work of his brother, Jarema selects a technique of painting that corresponds more closely, perhaps, to the artistic

(Continued on page 18)

Сахаровські переслухання у Вашінґтоні

(ІС СКВУ — Комісія Прав Людини СКВУ).

В днях 26-го до 29-го вересня ц.р. відбулися в сенатському будинку в Вашінґтоні, США 3-ті з черги Міжнародні Сахаровські Переслухання. Продовж 4-ох днів свідчив ряд колишніх дисидентів Совєтського Союзу й Східньої Европи перед комісією, яка складался з визначних осіб світу, включаючи лавреатів нобелівської нагороди, провідників міжнародніх установ, які діють в ділянці прав людини, провідників профспілок, письменників, членів американського сенату й конґресу.

Сесії переслухань займалися насвітленням соціяльно-економічних прав совєтського громадянина, включаючи туди питання трудящих, право вільного переселення в Совєтському Союзі, соціялістичну леґальність, засудження членів груп сприяння виконанню гельсінкських угод й інших засуджених членів правозахисного руху в Совєтському Союзі.

Як свідки виступили під час переслухань українські бувші дисиденти: Петро Вінс, Надія Світлична, Раїса Мороз і Петро Григоренко.

Сесію про засуджених членів гельсінкських груп відкрив сен. Петрик Лі, який звернув головну увагу на порушення прав людини в місцях віддалених від Москви, головно в Україні й закликав розголошувати такі порушення в більшій мірі ніж досі.

Петро Григоренко виступив з закликом на тему „Національні права націй в СССР". В своїм емоційно виголошенім слові він звернув увагу присутніх на пляновий ґеноцид постійно виконуваний совєтським режимом в Україні, над балтійськими народами, кримськими татарами й іншими підсовєтськими народами. Він теж говорив про штучний голод в Україні з його 6 мільйонами жертв, про примусове виселювання українців поза межі України й плянове заселювання України росіянами, про постійну русифікацію України, про надзвичайно високі кари, присуджувані українським політв'язням, які перевищують в кількох випадках 30 років покарання, про те, що КҐБ вбиває постійно українських діячів як Аллу Горську, Ростислава Палетицького, Гелія Снегірьова, Володимира Івасюка та інших. П. Григоренко закінчив своє слово "...теорія зливання народів під соціялізмом є нелюдська теорія, вона тільки використовується на те, щоб закрити нею ґеноцид й соціялістичний колоніялізм. Наступні Сахаровські Переслухання мусять порушити ясно й певно справу совєтського колоніялізму й ґеноциду".

Справу Олекси Тихого й Миколи Руденка представили: Рамзі Кларк, бувший генеральний прокурор США й Олександр Ґінзбурґ. Про Левка Лук'яненка говорили Роберт Війнберґ, адвокат з США й Петро Вінс, бувший член Української Гельсінкської Групи. Надія Світлична розповіла про Миколу Матусевича й Мирослава Мариновича а Раїса Мороз про Василя й Петра Січків.

Комісію Прав Людини СКВУ репрезентував на переслуханнях її секретар Микола Мороз. Були також присутні представники УККА, представники українських комітетів, з різних частин Америки, які діють в обороні українських політв'язнів та інформаційна служба „Смолоскип".

Радіо Голос Америки передавало щодня в Україну новини переслухань, опрацьовані бувшим політв'язнем, Віктором Боровським.

Під час переслухань були розповсюджені матеріяли про український дисидентський рух, видані КПЛ СКВУ та Смолоскипом.

ДЛЯ ПОКРАЩАННЯ

тетів вбачаючи пізніші користі.

Популярні є багатодітні родини, що мешкають у відносно тісних приміщеннях, їх дружньо спаює відношення усіх членів даної родини, та позначується відвічальність за її цілість. У багатьох випадках родини молодших поколінь, живуть разом з давнішими поколіннями, користаючи з їх спроможности й досвіду, що у висліді позначується повагою до старшого покоління.

Цих кілька думок — спостережень повинно багатьох із нас заставити глибше вглянути в проблеми, що концентруються довкола наших дітей і молоді, щоб довести до покращання виховання у нашій країні.

РИСКОВНО

Одружуватись без почуттів, у надії, що вони прийдуть пізніше, подібна до того, що вибиратися у магазин без грошей, в надії, що знайдемо їх на тротоарі.

І. Вільде

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ДО ВІДДІЛІВ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Дорогі Членки!

Наше найновіше досягнення — побудова нового приміщення для Українського Музею Канади (Союзу Українок Канади) буде мати важливе значення для української громади в Канаді, а особливо для членок Союзу Українок Канади, які з великим зрозумінням справи ставилися до потреб музейного проєкту. Ми осягнули мету, яку поставили перед собою. Маємо свій власний будинок, — свою власну хату.

Щоб закінчити належно розпочате діло, музей примушений звернутися знова за фінансовою допомогою. Крім задовження на будинку і площі, потрібно дальших фінансів на умеблювання й устаткування в середині, на розбудову різних виставових шафів та виставок і т.п.

Звертаємося до відділів Союзу Українок Канади з проханням допомогти матеріяльно в цей так критичний час. Всяка поміч для Музею є дуже важлива й потрібна. При кінці року, коли відділи Союзу Українок Канади розпределюють свої пожертви на різні ціли й установи, було б побажаним, щоб поважнішу пожертву передати на потреби й розвиток нашого Музею.

Відділи Союзу Українок Канади причинилися до неодного великого діла в розбудові нашого культурного та загально-громадського життя в Канаді. Немає в нас однієї установи, чи інституції, яка б не залежала від повної піддержки, посвяти, та жертвенности нашого свідомого жіноцтва, зорганізованого в рядах Союзу Українок Канади. Отож, сподіваємося отримати поважну підтримку й для Музею Союзу Українок Канади.

Запляновується офіційне відкриття, — велично й гідно — щоб подія направду подала оцінку наших заслуг та досягнень, і стала заохотою для дальшої праці.

Музей стане не лише пам'ятником нашого минулого, спадщиною наших батьків та прабатьків, але й заразом послужить джерелом знання й досвіду для збереження та розвитку нашої культури.

Висловлюємо признання і подяку відділам Союзу Українок Канади, та членкам організації за дотеперішню щиру співпрацю на користь Музею.

За Дирекцію Українського Музею Канади
Союзу Українок Канади
Марія Ткачук, голова

Грудень 1979

KOZAKS WORK

(Continued from page 16)

temperament of his father. As a colourist he is distinguished by his unnaturalistic blues — icy blues juxtaposed with growing oranges and reds.

The works of all three artists, Edward, Jurij and Jarema Kozak, distinct and individual in expression, reveal the characteristic temperaments that manifest themselves in their paintings — from the impulsive energy of the elder Kozak to the more restrained and meticulous style of Jurij to the more abstract and impressionistic colouring of Jarema.

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES

Опрацювала Анастасія Рурик

Це вже третє видання про вишивки і стіби в англійській мові. Багато ілюстрована 12 сторінок взорів вишивок 8 з них в кольорах, багато ілюстрованих взірців на вишивання декоративних подушок, обрусів, ниток. Взори вишивок полтавського вирізування, роблення мережок. Стіби показують як легко навчитись вишивати гладдю, низинкою, яворівкою та багато інших стібів.

Книжка має 130 сторін друку, широкий формат, вигідний для розміщення взорів, спеціяльна оправа, щоб книжка легко відкривалась.

Ціна $7.00.

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N of CANADA
A-25 11024-82 Ave. Edmonton, Alta.
T6G 0T2.

НОВА КНИЖКА

для українських родин і українських шкіл

З нагоди Українського Року Дитини появилася, спонзорована Українською Канадською Фундацією ім. Тараса Шевченка, книжка —

УКРАЇНСЬКІ ДІТИ — НАШЕ МАЙБУТНЄ.

На зміст книжки складаються:

1. **Виховні есеї на такі теми:**
   Чому Івась не читає
   Вага виховання в родині
   Виховне значення батьків
   Наші виховні проблеми
   Роля релігійного виховання
   Школа не виховує, телевізія деморалізує
   Про дитячий журнал „Веселка"
   Дві греблі: Дім родинний і садочок
   Найкращі батьки

2. **Антологія творів української літератури про дитину**
   Авторами книжки є: В. Барагура, о. П. Івахів, Є. Чайка, Х. Ґрейнджер, М. Завадівська, О. Копач, Р. Чумак і Я. Чумак.
   Обкладинку малював Е. Козак. Книжка має 340 сторінок друку і коштує 7.00 дол., у твердій оправі — 9.00 дол.

ПОРУЧАЄМО НАШИМ ЧИТАЧАМ

Після цього інформаційного вступу, що його подає видавництво, хочемо повітати це видання, а разом з тим поручити його читачам.

Вже самий вступ каже нам для яких цілей видана ця праця. Найголовніше в ній це те, щоб прийти з допомогою українській родині у її виховних труднощах.

Книжка складається з двох окремих — педагогічних есеїв авторів і вибраної літератури дитячого чи казкового світу, які чергуються поруч себе і доповнюють себе. Є цікаві спостереження на теми сучасних виховних питань, а також і проблем. Напр. есей Марії Завадівської „Дві греблі" — українська родина і дошкілля, в якім авторка образно з'ясовує українську дитину та її оточення і каже:

„Яким способом боротися проти чужого довкіля, щоб воно не забирало наших дітей? — і тут же дає відповідь:

„Від найранішого дитинства треба створити нашим дітям наше рідне довкілля".

Автор Володимир Барагура питається „Чому вась не читає". Автор Ярослав Чумак, він же й редактор книжки розглядає релігійне виховання:

„Знання молитов, релігійних пісень, а навіть катезизму не є достаточним доказом релігійного виховання. Його основою є те, що св. Петро називає „відчуттям, яким добрим є Господь". Це відчуття можна і треба вщепити вже в ранньому дитинстві, в цьому періоді сердечного довір'я до світу і любові до близьких дитині людей".

Більша половина книжки присвячена все таки цікавим оповіданням, уривкам авторів повістей світової слави і українських давніших і сучасних авторів. Вміщена тут література це не казка для найменших. Вона також призначена для українських родин, для дорослої молоді, яка хоче пізнати істину. В оповіданні французького письменника „Маленький принц" лис, при прощанні з принцом відкриває йому свій секрет: „добре бачить тільки серце. Найголовнішого очима не побачиш".

Багато більше цікавого знайдуть читачі в самій таки книжці, якої адресу подаємо в цім місці.

Адреса видавництва:

CHILDREN'S CARE GROUP
16 Revercrest Roud
Toronto, Ont. M6S 4H3

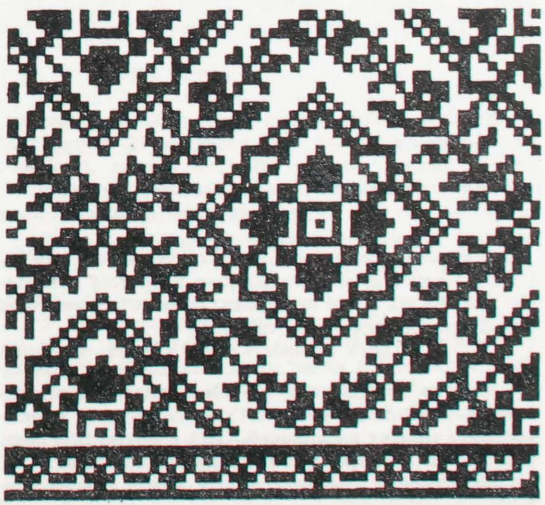

Однокольорова вишивка — чорним, або червоним на білім полотні, червоким на чорнім.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У другу річницю упокоєння мого ніколи незабутнього мужа Олекси Бартка, який відійшов у вічність 6 січня 1978 року, замість китиці квітів на його могилу складаю $22.00 на журнал „Промінь".

Дружина Єлена Бартко, Келґари

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Юстини Маловської, яка упокоїлась 15 серпня 1979 року, відділ ім. Лесі Українки в Давфині складає у світлу пам'ять $10.00 на журнал „Промінь". Покійна була довголітньою заслуженою членкою нашого відділу. Родині покійної висловлюємо сердечне співчуття.

За відділ

Текля Шовдра, голова Марія Білоус, рефер.

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок у пам'ять наших дорогих — найдорожчого мужа, бл. п. Константина Когута, батька, тестя та дідуся, який упокоївся 12 грудня 1952 року і найдорожчої дочки бл. п. Славки Богоніс, сестри та братови яка упокоїлася 24-го червня 1970 року. В їх світлу пам'ять складаємо $15.00 на журнал „Промінь". Вічна Вам пам'ять, Незабутні!

Каролина Когут — дружина і мама, Тандер, Бей, дочки, зяті, сестри і братови — Тоня і Петро Питранюк, Тандер Бей, Оля і Никола Стручинські, Давнсвю,

— — — — —

У другу річницю смерти нашої дорогої мами і бабуні, бл. п. Павліни Мицак, яка упокоїлась 26 листопада 1977 року в Едмонтоні, у її світлу пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Покійній вічна пам'ять.

Тома і Марія Ваврики з родиною,
внуками і правнуками, Глендон, Альберта

— — — — —

Відділ ім. Олени Пчілки, Норт Бетлфорд, Саск., складає нев'янучий вінок на свіжу могилу нашої дорогої членки бл. п. Анни Білик, яка упокоїлась 19 жовтня 1979 року. В її пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Глибоке співчуття всій родині, а покійній вічна пам'ять.

За відділ — Кароля Білик, рефер.

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого покійного чоловіка, бл. п. Михайла Коваля, який упокоївся 15 жовтня 1977 року в Келґарі, складаю $25.00 на журнал „Промінь". Він любив його читати і високо оцінював його зміст.

Дружина Єлена Коваль, Келґари

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок з пахучих квітів у пам'ять Пелагії Максимюк, яка упокоїлась в Едмонтоні і складаємо у її пам'ять $10.00 на журнал „Промінь". Дочці Марії Косташ висловлюємо щире співчуття.

Ольга Райчиба і Марія Сулима, Едмонтон

— — — —

Кладемо китицю квітів на свіжу могилу нашої приятельки бл. п. Анни Маланчук-Гулі, яка загинула в автомобілевім випадку в Каліфорнії, США в жовтні 1979 року, в її пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Висловлюємо глибоке співчуття матері Варварі Маланчук, сестрі Галі Ґрекул та братові й братовій Василеві й Розалії Маланчукам.

Володимир і Наталя Базюк, Едмонтон

У другу річницю моєї незабутньої дружини Марії, яка упокоїлась 22 листопада 1977 року, з якою я прожив 53 роки в супружім житті, Марія любила читати „Промінь". У світлу пам'ять Покійної складаю дар на „Промінь" $17.00 і $8.00 на продовження передплати журнала. Покійній Марії вічна пам'ять!

Петро Корній, Виндзор

— — — — —

Членки відділу ім. Софії Русової в Лонґ Бренч, Онт. складають у світлу пам'ять бувшої членки бл. п. Єлени Козуб $15.00 на журнал „Промінь".

Родині покійної висловлюємо глибоке співчуття.

За відділ — Катерина Шумейко

— — — — —

В першу річницю упокоєння (1-го грудня 1978) нашої найдорожчої мами, Михайліни Гамонів, кладемо нев'янучий вінок і складаємо дар $12.00 на журнал „Промінь".

Дочка Ірина Різник з родиною

— — — — —

На свіжу могилу моєї дорогої донечки і сестри, бл. п. Фрозини Стратійчук-Нименчук, яка по короткій недузі відійшла від нас на 66 році свого життя, 1-го липня 1979 року, замість квітів складаємо дар — $10.00 на журнал „Промінь". Хай Господь прийме душу покійної у Своє царство небесне.

Мама Марія Стратійчук,
сестра Катерина і шваґер Дмитро Димки

— — — — —

Замість квітів, як нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Галі Казанівської, як дар на журнал „Промінь" посилаю $10.00.

М. К. Безпечна, Ст. Кетерінс, Онт.

— — — — —

У другі роковини упокоєння мого дорогого сина Петра Пилата, який упокоївся 25 грудня 1977 року на 56-тім році свого молодого життя, в його світлу пам'ять складаю нев'янучий вінок на дорогу могилу і засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Любляча мама Марія Пилат, Ґлеслин

— — — — —

З приводу упокоєння бл. п. Діяни Шемелюк у Торонті, невістки бувшої голови Союзу А. Шемелюк-Радомської, складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу Діяни і засилаємо $32.00 на журнал „Промінь".

Мужеві Денисові Шемелюк, мамі Анастасії Шемелюк-Радомській висловлюємо найщиріші співчуття.

Членки крайової управи Союзу Українок Канади

— — — — —

У п'яту річницю упокоєння мого дорогого брата Василя Скоріка, який відійшов у вічність у Монтелле, Франція, у його світлу пам'ять складаю китицю нев'янучих квітів і засилаю $12.00 на журнал „Промінь".

Людмила Бризгун, Торонто

— — — —

Екладаю нев'янучий вінок з пахучих квітів у пам'ять дорогих рідних — мами Анни Лазарович, упокоїлась 8 листопада 1923 р., тато Іван Лазарович 9 листопада 1931 року, три сестри — Параскевія Марковська, Маруся Козак і Анастасія Марковська відійшли у вічність в старшім віці, наймолодша сестра Єлисавета Адельман упокоїлась на 45 році життя 31 травня 1963 р. В їх світлу пам'ять складаю $10.00 на „Промінь".

Олена Шевчук і родина — Вакав, Саск.

Вісті з Централі С.У.К.

28-го серпня, голова Союзу Українок Канади, пані Надія Боднар відвідала відділ ім. Лесі Українки у Санґудо, Альберта, а 14-го жовтня відвідала відділ ім. Ольги Басарабової у Келґарі, Альберта. Того дня громада Св. Володимира святкувала День Подяки і це була добра нагода зустрічі голови організації з членками відділу. Централя складає щиру подяку відділові за пожертву на організаційний фонд у сумі $50.00.

14-го жовтня відділ ім. Л. Українки у Давфині, Манітоба, святкував „50-річний Ювілей" свого існування. З цієї нагоди централя С.У.К. складає відділові ім. Л. Українки, щиру оцінку за проробленну працю на протязі п'ятдесяти років, на добро українського жіноцтва та всього українського народу та шле найкращі побажання у праці на майбутнє. Щиро вітаємо членок основательок та усіх челнок відділу. Щасти Вам, Боже!

22-го жовтня, членки централі, при гостинній вечері, вшанували уступившу голову Союзу Українок Канади, пані Анастасію Шемелюк-Радомську за працю на пості голови організації через чотири роки. На пам'ятку вручено їй срібну вазочку з відповідним написом.

3-тього листопада 1979-го року відбувся З'їзд С.У.С. у Саскатуні під кличем „ДИТИНА СКАРБ НАЦІЇ". На З'їзд була запрошена голова Союзу п. Надія Боднар, яка виголосила головну промову.

До Централі наспіла сумна вістка, що довголітня членка відділу Союзу ім. Доньки України у Монтреалі, пані Михаліна Нєма тяжко хвора і є на лікуванні у лікарні. Членки централі висловлюють щирі співчуття М. Немі і цією дорогою засилають їй найкращі побажання повороту до доброго здоров'я.

Централя радіє і вітає появу „НОВИНОК" з музею Союзу Українок Канади у Саскатуні. Ціль „НОВИНОК" є інформувати членство С.У.К. і український загал про хід праці у МУЗЕЇ. Просимо відділи С.У.К., провінційні управи й все членство С.У.К. жертвувати на будову МУЗЕЮ, бо ще потрібно $96,000.00. Просимо висилати пожертви на адресу МУЗЕЮ.

U.W.A.C. Museum Foundation Fund
1240 Temperance St.
Saskatoon, Sask, Canada

О. Лукомська

У перші роковини упокоєння мого дорогого чоловіка, бл. п. Євстахія Сороківського, який упокоївся 18 лютого 1979 р. і мого сина Нестора, який упокоївся 5 липня 1975 року у світлу пам'ять покійних кладу китицю квітів на їх могили і складаю скромний даток на „Промінь".

Ангелина Сороківська, діти внуки і правнуки, Мічам, Саск.

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на могилу мого дорогого мужа, батька і дідуся, Василя Матійовського, який відійшов у вічність 21-го листопада 1977 р., в його світлу пам'ять засилаємо $10.00 на „Промінь". Покійному вічна пам'ять!

Дружина Анна з родиною, Овкборн, Ман.

— — — — —

У світлу пам'ять моїх дорогих рідних, в цей час уже покійних, складаю пожертву замість нев'янучих вінків 12.00 на журнал „Промінь".

Марта Савчук, Принс Алберт

— — — — —

У двадцять третю річницю упокоєння мого дорогого мужа, бл. п. Николая Москалика, який відійшов у вічність 1 грудня 1957 року, в його незабутню пам'ять кладу нев'янучий вінок і складаю дар $10.00 на „Промінь".

Дружина Анна Москалик, Вінніпег

— — — — —

У світлу пам'ять мого любого сина Адріяна Москалика, який загинув під час другої світової. війни у Бельгії, замість китиці нев'янучих квітів складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Мама Анна Москалик, Вінніпег

В ПАМ'ЯТЬ!

В дорогу пам'ять наших родичів, батька Василя Чепесюка упокоївся 30 травня 1930, і мати Йосефи Чепесюк, упокоїлась 3-го жотвня 1978, які посвятили своє життя для кращої будучности своїх дітей і вщіплювали в них змалку прикмети доброго знання, християнського вірування і національної свідомости.

Родина Чепесюків і їх дружини складають їм сердечну подяку й як вияв своєї вдячности засилають в їх пам'ять $50.00 на „Промінь".

Василь і Анна Стахів, Марія Рорк, Михайло і Оля, Мартин і Оля, Мирослав і Джоен, Василь і Юстина Боднар, всі внуки і правнуки.

У дев'яті роковини упокоєння нашої дорогої невістки, бл. п. Вікторії Дяків з роду Ільків, яка відійшла у вічність на 40-вім році свого життя в Едмонтоні, в пам'ять покійної складаю $20.00 на „Промінь".

Євдокія Дяків, Едмонтон

— — — — —

Кладу китицю пахучих квітів на могилу мого дорогого мужа і батька, бл. п. Івана Лабюка, який відійшов у Вічність 4 серпня 1954 року, у світлу пам'ять покійного складаю $25.00 на журнал „Промінь".

Дружина Єлисавета Лабюк і діти, Канора, Саск.

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Подарунок св. Миколая

То був чудовий ранок зимового дня 19.... року. Сонце щедро світило на засніжену землю. Його проміння, наче материнські обійми підтримували на дусі змучених долею людей.

Сніг виблискував міріадами вогнів, а дерева в білих шатах виглядали наче молода перед шлюбом. Місто Д.... виглядало святочно. Вчора цілий день падав сніг і причепурив його. В ночі була хуртовина. Стріляли гармати. Рев вітру і стрілен зливалися в один акорд несамовитого виття відьом з „Лисої гори".

Сьогодні тихо. Наче б то й не було нічого. Лише руїни пригадували про неспокій і непевний час.

Сьогодні день Святого Миколая. В кімнаті тепло і затишно. Пахне свіжоспеченими пиріжками. Наталочці так хочеться знати, чи дістане вона подарунок від Св. Миколая.... „Але де! Маму годі питати. Вона завжди заклопотана, має діла „повні руки". Прибіжить з роботи, треба й дома дещо зробити. Наталочка намагається допомагати мамі, але вона не знає, що після її помочі, мамі подвійна робота..." Як добре, коли ввечері мама візьме Наталочку на коліна і розповідає їй — справжні казочки. Мама часто розказує про тата — Наталочка його не пам'ятає. Де він?... Вже шість літ його нема — так мама казала. А може він неживий?... Чому у мамусі часто червоні очі?..."

Вчора в ночі під час хуртовини Наталочці було так страшно, що вона не могла спати. Мама потішаючи її сказала: — „Може Святий Миколай і в таку ніч завітає до нас та й принесе тобі щось... Спи дитинко спокійно!..."

„Цікаво знати — чи був?" Наталочці не лежалося в ліжкові, вона почала одягатися, щоб побігти до „маминого куточка".

Нараз з маминого кутка почувся крик... „Голос наче б то мамусин!... Що трапилось?..." Налякана Наталочка хотіла кинутися до мами, але мама бігла до дверей. В дверях стояв високий чоловік, худий, в подертій шинелі. „Хто він?... Чого мама плаче?... Наталочка пильно вдивлялася в обличчя незнайомця, а він у неї.

„Чого він прийшов?... Та й ще плаче?... Маму перелякав... Може голодний?... А мамуся чомусь нічого йому не дає. Вона завжди щось дає бідним, хоч часом і у самих немає що їсти..."

„Сьогодні пиріжки мамуся пекла ранком" — похвалилася Наталочка.

„Сьогодні Святого Миколая і ми чекаємо на подарунок від нього..." Защебетала вона знову.

Незнайомий усміхнувся. Мама також. Наталочка ще ніколи не бачила такої усмішки у мами. Вона розгублено, нічого не розуміючи дивилася то на маму, то на незнайомця.

„Що йому ще сказати?..."

„Доню, моя маленька донечко!..." Прошепотів незнайомий — похитнувся і упав непритомний.

Н. Кібець (В.Є.)

Україна 1939 р.

П. Воронько

ОЛЕНКА МАЛЕНЬКА

Я з Оленкою гуляю,
Ні за що її не лаю,
Бо вона іще мала —
Лиш ходити почала.

Я навчився умиватись,
Одягатись, обуватись,
А Оленка ще мала —
Її мама одягла.

П. Мостовий

* * *

Ходить понад річкою туман,
Наче бородатий дідуган,
Рукавом торкає у долині
Ягоди червоні на калині.

Відлітають гуси і лелеки
У краї заморські і далекі.
Осінь тиха, осінь золотава
Вийшла, мов лисичка,
на галяву.

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА
ВІДДІЛ ПРИ КАТЕДРАЛЬНІЙ ГРОМАДІ СВ. ІВАНА

Річні збори відділу Союзу в Едмонтоні відбулися в неділю 3-го грудня 1978 р. в присутності 90 членок. Голова Анна Томнюк відкрила і провадила зборами. Митр. прот. Олександер Хом'як провів молитву. Секретаркою зборів була Наталя Базюк. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять чотирьох членок, які впокоїлися впродовж року: бл. п. добр. Юстина Мельничук, Анастасія Мисак, Марія Садова і Стефанія Пауш.

Привіти й подяку відділові передали Анастасія Шемелюк-Радомська, голова Союзу Українок Канади, митр. прот. О. Хом'як, настоятель Катедри Св. Івана й п. Степан Масло, голова громади.

В привітальному слові голова Анна Томнюк зложила сердечну подяку членкам управи, головам і членкам комітетів та всім членкам за співпрацю на протязі року. Праця у відділі, яка є розподілена на різні комітети, увінчалася добрими успіхами. Згадала, що є поважне число членок які, крім праці у відділі, очолюють або займають урядові місця в центральній управі Союзу Українок Канади, у провінційній управі С.У.К., в дирекції й жіночім комітеті Інституту Св. Івана, в дирекції Старечого Дому Св. Івана, учителі в українській й недільній школах, в Раді Української Школи при Західній Єпархії, в Національній Раді Жінок, в місцевій Раді Жінок і в Суспільній Службі Українців Канади.

Голова взяла участь в конференції Національної Ради Жінок в Бенф, Альберта, де членки Союзу Люба Ґрегорі була перевибрана одною із заступниць голови Національної Ради Жінок. Делеґатка на Надзвичайний Собор Української Греко-Православної Церкви Канади, Наталя Базюк взяла участь в 25-тій Конвокації Колегії Св. Андрея, де вручила дві стипендії по $300.00 двом студентам Колегії.

Відділ допоміг Провінційній управі С.У.К. на Альберту влаштувати виставу мистецтва й продаж печива. Разом з іншими українськими національними жіночими організаціями відсвяткували „Свято Героїнь". Відділ взяв участь в річнім провінційнім святі „День Спадщини" і за це отримав грамоту признання від Провінційного уряду. Відділ допомагав почерез свою репрезентантку Роза-

ЗНИМКА УПРАВИ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ПРИ КАТЕДРАЛЬНІЙ ГРОМАДІ СВ. ІВАНА на 1979 рік

Перший ряд зліва направо: Софія Гриник, Джерелдін Наконечна, Василина Леськів, Стефанія Голубіцька, Анна Томнюк, голова, Василина Бойко, Наталя Базюк, Катерина Гарасим, Докія Корпан.

Другий ряд: Фрозина Романчук, Стефанія Обуховська, Марія Гринчук, Рахиля Скакун, Ольга Ганночко, Катерина Кругляк, Марія Шевчук, Марія Ґерик, Василина Гавилешко, Віра Федорів, Розалія Ґовда, Параня Калат, Анна Особа.

Третій ряд: Олеся Талпаш, Леся Івасюк, Євгенія Стоґрей, Галя Ґрекул, Марія Прокопів, Марія Косташ, Наталка Мельничук, Марія Мельничук, Ольга Лукомська, Катерина Гавриш, Варвара Юсипчук, Іванна Дженис.

Нема на знимці: Ніни Вірстюк, Галі Федорків, Наталії Дептух, Наталки Ковалишин, Катерини Гуцуляк, Філії Кругляк, Надії Боднар, Маріянни Гнатюк.

лію Фарину, від самих початків у приготовані відбуття „Комонвелт Геймс" і підчас „Фестивал - 78 — „Крефт Фер" в час відбуття ігор відділ пристарав поверх 300 писанок і займився їх продажем як також відбувся показ писання писанок. Пані Люба Кут відвідала наш відділ в справі праці й будови нового Музею. Вісім делеґаток і велике число членок взяли участь у Провінційнім з'їзді С.У.К. на Альберту. Пані Дарія Янда подарувала до відділу верстат, вартости $350.00. Відділ, разом з членами Катедральної громади відсвяткували 60-літній ювілей Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

За рік відбули 10 місячних зборів і 3 засідань управи. Додатково голова взяла участь в 26 засіданнях комітетів, 10 разів на зборах Катедральної управи й 10 разів на зборах Провінційної управи С.У.К. Відділ начислює 272 членок, з цього є одна основателька й почесна голова, 6 нових, 2 переходячих, 4 упокоїлися. Для придбання фондів відділ влаштував 19 весіль і ювілейних прийнять, 9 бенкетів, 5 громадських обідів, 4 забави, 3 вечорки й 25 похоронних обідів.

Загального прибутку в 1978 р. було $120,985.28, розходу було $104,-231.70.

Серед більших пожертв були такі: Катедра Св. Івана — $25,000.00, Музейна Фундація С.У.К. — $5,000.00, Інститут Св. Івана — $1,000.00, Стипендії для Колегії Св. Андрея — $600.00, Бюджет до Централі С.У.К. — $549.00, Організаційний фонд С.У.К. — $300.00, квіти до Катедри — $356.00, Західня Єпархія У.Г.П.Ц. Канади — $250.00, Консисторія У.Г.П.-Ц.К. — $200.00, Укр. Греко-Прав. Церква в Оттаві — $200.00, Колегія Св. Андрея — $200.00, С.У.С. Фундація — $200.00, С.Н.М.К. Хор — $200.00, журнал „Промінь" — $158.00, Фонд калік (дітей) — $100.00, Фонд організації ушкодженого зору — $100.00, Українська Національна Рада — $100.00, Видавничий фонд ім. Наталі Кобринської — $100.00, Сумківцям на Курс провідництва в Торонті — $200.00.

Комітети при відділі доглядають працю з дітьми як садочок, що відбувається 5 днів на тиждень, де кляси є поділені на українські й двомовні. Головна ціль цього садочка є розвиток української мови і засвоєння українських традицій та культури в товаристві інших малих дітей. Учителька це виконує навчанням дітей української музики, драми, літератури й танків. Діти взяли участь у фестивалі української музики та слова. Відбули Свято Миколая, мали Святу Вечерю, а на Великдень приготовили кошики, що їх посвятив отець парох. В українській школі діти поділені на п'ять кляс. Брали участь у концертах у честь Св. Миколая, Тараса Шевченка, у фестивалі Української Музики й Слова й на закінчення шкільного року.

В школі українських танків є поверх 100 учнів поділених на 6 кляс. Діти виступали на різних громадських підприємствах як також в Нирсінґ домах для старших, в провінційнім музею, на концерті танцювальної групи „Шумки", на телевізії і виїжджали з виступами на околиці.

В Молодшім відділі СУМК є 26 членів, які сходилися раз на тиждень. Відбувалися збори, релігійні виклади, ручні вироби, українське вишиття, друк на сорочках, писання писанок, печення колачів і пасок та соціяльні вечірки. Угостили мешканців у Старечім домі Св. Івана. Взяли участь у весняним сумківським джемборі та в провінційнім з'їзді СУМК. Пожертвували $500.00 на Катедру Св. Івана й $100.00 на фонд ім. Мирослава Фарини.

Старший відділ СУМК нараховує около 40 членів. Сходини відбувають раз у тиждень. Сумківський хор співає Службу Божу раз на місяць в Катедрі Св. Івана як також і в інших українських православних церквах. Хор виступав в Кемлупс, Б. К. та взяв участь в різних національних святах. В цей час приготовляється до виступу на Міжнароднім фестивалі хорів у Відні в 1979 році. Відділ взяв участь в джемборі на оселі Барвінок, члени малювали роспис у сумківській кімнаті та вчились робити гуцульські широкі ремені (паски) й постоли, писати писанки й пекти паски. Члени взяли участь в провінційнім з'їзді СУМК.

Освітно-культурний комітет зарядив кілька доповідей підчас місячних зборів як також приготовив програму в честь Лесі Українки й на Свято Книжки. Відбувся показ картин малярки Ліни Костюк, членки відділу. Комітет занявся проєктом С.У.К. „Бібліотеки й видання на українську тематику" і разом з представницями інших відділів С.У.К. в Едмонтоні зробили розшук цих книжок в 11-тьох бібліотеках в Едмонтоні і виповнили запитник в цій справі.

Добродійний комітет відвідує членок і взагалі українських пацієнтів, яких було около 800 підчас року. В час Різдвяних Свят роздали пакунки пацієнтам Альберта лічниці. На Великдень роздали 260 кошиків українським пацієнтам в лічницях та норсінґ домах. Зарядили прогульку автобусом дня 50 старших громадян на Піонерський День в Елк Айленд парку і подали перекусу. Подарували книжки й журнал „Промінь" до Старечого Дому Св. Івана.

Прикрасу Катедри доглядає церковний комітет, який тоже співпрацює з управою Західної Єпархії в упорядкуванні резиденції Владики Бориса. Заряджує прийняття в честь Владики в місяці вересні.

Відділ відсвяткував 52 річницю чайним прийняттям і вшанував 8 членок за 25-літню безперервну приналежність до відділу: Докію Корпан, Мирославу Фербей, Анастасію Кос, Вікторію Шевчук, Параскевію Саламандик, Катерину Самицю, Славку Купченко, Марію Зробик. Також вшановано за 25-літнє членство переходову членку Катерину Бойко.

Річний осінний баль з еспанською тематикою увінчався з надзвичайно добрим успіхом. Молодші членки доглядають цей проєкт який в цім році приніс $2,997.82. Господарями вечорка були п-во Борис і Мирослава Фербей.

З нагоди святкування 50-річчя існування відділу, в цей час друкується пропам'ятна книжка 50-літня історія відділу. Бібліотека відділу нараховує поверх 1,000 книжок якими користуються старші громадяни та діти української школи.

Відділ і поодинокі членки щедро підтримують збірку на Музейну Фундацію зложивши $25,932.00 в цім році. На протязі року вислано $1,284.00 до редакції „Промінь" за передплати, пожертви й нев'янучі вінки. Відділ і членки підтримують Фонд Фундації ім. Наталії Кобринської своїми пожертвами.

Соціяльний комітет доглянув 8 прийнять. Почесні членки доглядають світло на похоронних відпра-

вах членок. Відділ має представників в Місцевій Раді Жінок, і в товаристві Споживателів. Архівістка доглядає і опорядковує архіви а маєткова господиня надглядає над кухонним маєтком.

Голова Контрольної комісії Катерина Гавриш зробила внесок признання й подяки уступаючій управі.

До управи на 1979 рік увійшли: голова — Анна Томнюк, уступаюча голова — Василина Бойко, заступниці голови — Стефанія Голубіцька, Василина Леськів, Катерина Гарасим, Докія Корпан, рекордова секр. — Наталя Базюк, кореспонд. секр. — Ніна Вірстюк, заст. секр. — Галя Федорків, касирка — Джерелдін Наконечна, заст. касирки — Євгенія Стоґрей. Контрольна комісія — Анна Скуба, Катерина Гавриш, Розалія Маланчук.

Голови комітетів: Українська школа — Варвара Юсипчук, українські танки — Філя Кругляк, Молодший відділ СУМК — Наталя Дептух, Старший відділ СУМК — Марія Прокопів, садок — Олеся Талпаш, членський — Фрозина Романчук, церковний — Галя Ґрекул, освітньо-культурний — Марія Косташ, добродійний — Параня Калат, соціяльний — Стефанія Обуховська, ювілейний — Марія Гринчук, Ювілейна книжка — Іванна Дженис, осінний баль — Наталка Ковалишин, почесні членки — Катерина Кругляк, бібліотекарка — Ольга Лукомська, архівістка — Леся Івасюк, стипендійний фонд — Наталка Мельничук, харитативний — Надія Боднар, Музейна фундація — Ольга Ганночко, „Промінь" — Софія Гриник, видавничий фонд ім. Наталі Кобринської — Розалія Ґовда, мистецький — Катерина Гуцуляк, Місцева Рада Жінок — Анна Особа, Канадська Асоціяція Споживачів — Маріянна Гнатюк, майно в кухні — Василина Гавилешко.

Після закінчення зборів відбулася смачна вечеря для членок.

Наталя Базюк, рекорд. секр.

ВОТЕРФОРД, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 6 грудня 1978 року у Народнім Домі при участи 18 членок. Збори відкрила голова відділу Оля Андрушко, привітала членок і попросила добр. Ткачук провести молитву. Вшановано пам'ять членок, які відійшли у вічність.

Предсідницею зборів була добр. Ткачук, секретаркою П. Залуцька. Звіт з минулорічних зборів був прочитаний. Звіт з річної діяльности відділу здала голова Оля Андрушко.

Діяльність — Відбулася Йорданська Вечеря, новорічна забава, місія, членки приготовили 8 обідів, 6 вареникових вечер, 3 перекуски, продаж печива і писанок, вислали делеґатку на з'їзд, приготовили спільне свячене, найняли Молебень у День Матері, видали 3 поминальнії обіди. Східня Екзекутива Союзу Українок Канади скликала свій окружний з'їзд, який відбувся у нашім відділі.

Членки помагали у 40-літнім ювілеї нашої громади, відбулась також візитації Владики Миколи, членки брали участь у 100-літнім ювілеї нашого міста Вотерфорду. Ми приготовили святочний віз (флот), удекорували його тризубом, а з нагоди Року Дитини, наповнили його гуртом дітей в товаристві мами, якою була Оля Андрушко, яка репрезентувала українську маму. Віз одержав нагороду і тому в ювілейному поході брав участь удекорований наперед тризубом. Пані Андрушко і діти були убрані в українських народних одягах, а також танцювали.

Фінансова секретарка прочитала фінансовий звіт. З 1977 року осталось в касі — $1,493.77, прибутки в 1978 році — $5,324.53, видатки 1978 — $4,960.80, залишилось у касі — $1,857.42.

Товариство жертвувало на місцеву нашу церкву $1,100.00, на журнал „Промінь" — $50.00, Музей Союзу Українок у Саскатуні — $535.00, Висилали делеґаток — $75.00, на Світовий Конкурс — $50.00. Бюджет до централі — $226.00, 12 членок уписалось в члени Музею в Саскатуні. Інші пожертви: На поборювання недуги рака — $20.00, два ювілеї — $30.00, таца старших сестриць — $811.51 передано до Церковної громади. Дали поміч для родини, яка потерпіла від пожару.

Членки відділу беруть участь у церковнім хорі, ходять з колядою, робимо порядки в церкві, купуємо квіти для церкви, відвідуємо хворих у шпиталі, доручуємо квіти і картки. Відділ розпродав 20 книжок „Писанка", 5 книжок СУС, продали 104 куховарські книжки, читаємо обіжники централі. Впродовж року відбулось 6 місячних зборів і 4 засідань.

Склад заряду на 1979 рік: голова — Оля Андрушко, заст. голови — добр. А. Ткачук, 2 заст. голови — Рузя Свиридович, секретарка — Рузя Галик, касирка — Оля Макадонська, фінанс. секр. — Анеля Андрушко.

Рузя Галик, секр.

ПОПРАВКА

У репортажі „Гостинне прийняття" в Роблині, поміщеному в ч. 11, на сторінці 24 у виказі пожертв на „Промінь" по $2.00 пропущено прізвище двох пань — Анастасії Болозюк і Марії Фітьковської. За помилку перепрошуємо.

Редакція

СТ. ДЖУЛІЄН, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Річні збори відділу відбулися 19 грудня 1978 р. у Народнім Домі в присутності 14 членок. Голова і предсідниця зборів Маруся Олексин відкрила збори молитвою і хвилинкою мовчанки вшановано відійшовших у вічність членок. Маруся привітала членок і подякувала всім за їх щиру кооперацію. Слідували звіти заряду і комітету.

Впродовж року відбулось 5 місячних зборів і двоє засідань заряду. Вписалось 3 нових членки, одна членка Софія Колинка впокоїлася на 91 році житя.

Мали Богослуження і спільний сніданок у Народнім домі на Великдень, обід на проводи, храмовий обід на Покрову, випродаж домашнього печива. Продавали перекуску на „окшон сейл". Мали пікнік у липні. Приготовили голубці на обід на оселю „Зелений Гай" у Вакав. Видали 4 похоронних обіди. Під час Різдвяних свят декотрі членки ходили колядувати з членами церкви.

Наш відділ жертвував на Народний Дім, Музей у Саскатуні, на дитячі дарунки під час Різдвяних свят, купили пилосос до церкви, сповнили бюджет до Централі, купили речі до кухні.

Фінансовий звіт: остало у касі за рік 1977 — $872.28, приходи 1978 — $3,178.74, розходи 1978 — $1,002.94.

Заряд на 1979 рік: голова — М. Олексин, заступниця голови — Д.

Олексин, секр. — К. Хомин, касирка — О. Михайлюк, рекорд. секр. — С. Залещук. Контрольна комісія — Фий Михайлюк, А. Верезак, В. Михайлюк. Господині — С. Залищук, О. Олексин, К. Божовська, М. Угрен, Д. Бокшован, М. Сорокан, О. Юзик, М. Боєчук.

К. Хомин

ЮВІЛЕЙ 50-ЛІТТЯ ПОДРУЖЖЯ П-ВА О. і Т. ТИВОНЮКІВ, СМОКІ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА

У суботу, 12 травня 1979 р. стараннням дітей та внуків п-ва Олекси і Тетяни Тивонюків відбулося відзначення і святкування 50-річчя їх подружнього життя.

О годині 5:00 по полудні в церкві Вознесення о. Кубин відслужив Молебень за їх здоров'я і поблагословив на дальше щасливе життя. По Молебні всі присутні перейшли до Українського Народнього Дому, де відбулося величаве прийняття. Ювіляти засіли за стіл, що був гарно прибраний квітами, короваєм та свічками.

Перед вечерою, яку приготовили членки відділу, молитву провів о. Кубин і поблагословив страви. Господарем вечора був п. Рацой, який переповів про їх життя і працю ще в Україні. П. О. Тивонюк перед виїздом до Канади відбув дворічну військову службу при польській кавалерії, а коли вернувся то брав практику у ковальстві. Його мрії були бути ковалем ще від малого хлопця. 1929 року Олекса одружився з Тетяною Салайда і по короткім часі виїхали до Канади. Приїхавши до Смокі Лейк почали працювати на фармі. У той час праця на фармі була тяжка, бо не було таких господарських машин як тепер. Залишили фарми і переїхали до міста Смокі Лейку, де п. Тивонюк працював у кузні до спілки з своїм приятелем, пізніше перекупив кузню в якій працював 45 років і далі працює.

Господар прочитав телеграми привітання від федерального і провінційного урядів, від Н. Когуської, від церковної громади, в якій обидвоє є щирими членами, співають у церковному хорі. Пані Рацой, голова відділу побажала ювілятам щастя і здоров'я і вручила їм гарний подарунок від жін. товариства за довголітню працю пані Тетяни Тивонюк ще від 1934 року. П-во Тивонюки радіють двома синами, невістками та двома внуками.

П-во Тетяна і Олекса Тивонюки

П-во Тивонюки щиро дякували своїм дітям, що так гарно влаштували це свято, приятелям і всім гостям за привітання і гарні подарунки, все це залишиться найкращим спогадом у їхньому житті. На закінчення гості відспівали ювілятам „На многії літа".

З нагоди цього ювілею п-во Тивонюки передали $20.00 на журнал „Промінь".

ВІДЗНАЧЕННЯ 60-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ПОДРУЖНЬОГО ЖИТТЯ В ДАВФИН

Павло і Анна Кокольські, дуже добрі члени Парафії Св. Юрія в Давфин відзначили 60-літній ювілей свого щасливого подружнього життя. Це було велике родинне свято, приготоване дітьми Павла і Анни Кокольських.

На день 21 липня, з'їхалися до хати ювілятів всі їхні діти: сини з невістками і дочки з зятями. Незабракло також добрих друзів і знайомих Павла і Анни Кокольських. Святкування розпочалось о годині 3-ій по полудні і тривало до пізньої ночі. Десь коло години 8-ої прибув і настоятель парафії Св. Юрія о. Павло Шадурський, який теплими словами привітав ювілятів з їхнім ювілеєм і побажав їм Божого благословення на дальше їхнє життя.

В хаті і на дворі, де сиділи гості, панувала весела і радісна атмосфера. Всі присутні були раді і веселі. Одні вгощалися, другі забавлялися а інші співали веселі українські пісні.

Обо, як Павло так і Анна народжені в Канаді, фармерували в околиці Сифтон, де і виховали своїх четверо дітей, два сини і дві дочки. Обидва сини Василь і Володимир, з своїми родинами, живуть в Вінніпегу. У Вінніпегу живе і їхня старша дочка Марія Преселовська з своєю сім'єю. Молодша Леона, яка є замужем за Михайлом Громом живе в Давфині.

Павло і Анна Кокольські були дуже задоволені з того святкування і дякують Богові, що поблагословив їх добрим здоров'ям і дозволив їм дочекати до того 60-літнього ювілею.

Не забули ювіляти про свою рідну Церкву і про пресу. З тієї нагоди зложили 60.00 долярів на Церкву Св. Юрія в Давфин і по 10.00 дол. на пресовий фонд „Українського Голосу", „Вісника" і „Променя". За ту їхню щирість і розуміння всіх справ, нехай Господь Бог благословить їх всіма земними благами.

На многі літа!

Василь Потішний

БЛ. П. ЮЗЕФА ЦИБАК Геров, Онт.

У вівторок 3-го квітня 1979 р. упокоїлася в Бозі Юзефа Цибак на 57 році життя.

Юзефа, дочка покійних Івана і Євдокії Паліїв, мама з роду Грапчак, народилася в Сматс, Саск. Її родичі жили недалеко школи і церкви, отже Юзефа ще змалку висту-

пала на концертах, брала участь в танках, представленнях та належала до СУМК.

Вийшла заміж за Михайла Цибака з Сван Плейн 19 жовтня 1939 р. Вінчались у Православній Церкві в Сматс, Саск., але мешкали пару років у Сван Плейнс, Саск. Там належали до Прав. Церкви, Народного Дому і СУМКу.

Приїхали до Виндзору 1942 року, де жили до 1947 року, де муж Михайло став до праці в Форда, а пізніше працював у Крайслера. Юзефа якраз виробила 10 років у Дженерал Моторс, Трим Плент.

Як прибули до Виндзору зараз вписалися до церкви ,а Юзефа належала до Молодшого відділу С.У.К. Марка Вовчка наколи його зорганізовано. Пізніше перейшла до відділу Лесі Українки.

Юзефа залишила в глибокім смутку мужа Михайла, сини: Лаврентій у Виндзорі, Омелян в Далас, Тексас, Ричард у Виндзорі і дочка Лорета Вокир, Текомсі, Онт., четверо онуків, сестри: Іванна Римар — Виндзор,, Анна Маґус — Вонда, Саск., Марія Кінар — Бойл, Альта; брати — Михайло Палій — Дондон, Онт. і лиш чотири місяці перед її смертю упокоївся в Борлінґтон, Онт. брат Петро на 61 році життя.

Похоронну відправу відслужив о. прот. В. Метулинський в катедрі Св. Володимира в Виндзорі. Після похорону відбувся поминальний обід в катедральній залі. Господарем обіду був Євген Римар з Ст. Кетеринс, Онт. Отець В. Метулинський сказав слово про покійну та зложив глибоке співчуття родині.

Хай Господь упокоїть душу спочилої Юзефи. Вічна їй пам'ять!

І. Р.

З НАГОДИ ДНЯ УРОДИН

В неділю 21 жовтня 1979 р. в домі дочки і зятя Марії і Томи Вотричів, діти вшанували свого тата, Дмитра Мицака у день його 91-ших уродин.

На ту оказію прибуло багато приятелів і родини. Син Ґосиф Мицак, онука Джойс і її доня. Родина — Ілля і Анеля Кравчуки з Валей, Б. К., Михайло й Оля Дроботи з Едмонтону, а решта з Ґлендону, Альберта. Іван і Анна Клячуки, Марія Костинюк, Крезон і Анна Драпаки, п-во

В. Пшики і Василь Липяк.

Дочка Марія приготовила величавий обід, п. Мицак провів молитву, а гості заспівали „На многая літа". По обіді відбулася коротка програма. Вітаючи ювілята з нагоди його дня уродин, бажаючи йому радости з дітей та онуків і доброго здоров'я, вручили йому подарунки від гостей і родини.

Про життєві дороги пана Мицака промовляла пані Костинюк. Вона оповідала про працю ювілята в Ґлендонській громаді, про його заслуги і його жертвенність. Пан Мицак приїхав до Канади 1936 року до Сент Павл в Альберті і став щиро працювати в громаді. За його старанням започаткували і побудували Народний Дім, а вкороткім часі Українську Православну Церкву в Ґлендоні.

1949 року родина Мицаків виїздить до Валей, Бр. Колюмбія і там наш ювілят включився в громадську працю. 1959 року переїхавши до Едмонтону і там так само не лишився сидіти а стежка знову повела його до громади, до своїх людей. 1979 року пан Мицак залишає Едмонтон і переїздить до дочки і зятя — Марійки і Томи Вотричів у Ґлендон, Альберта.

На закінчення пан Мицак подякував усім — гостям і дітям, особливо п-ву Іллі і Анелі Кравчуками з Валей ,що приїхали з такої далекої дороги, та вшанували його своєю присутністю. Дякуючи всім присутнім за пошану ювілят був зворушений таким щирим прийняттям.

Пані Марія Костинюк і Анеля Кравчук зайнялися збіркою на прес. фонд „Променя". Склали свої дари на журнал „Промінь": п. Мицак — $15.00, Марія і Тома Вотрич — $10.00, Ілля і Анеля Кравчуки — $5.00, решта гостей склали $10.00 — разом $40.00 пожертва в честь ювілята як дар.

На закінчення слово виголосив п. Василь Пшик, бажаючи п. Мицакові щастя і доброго здоров'я. На закінчення цього родинного свята гості проспівали ювілятові „На многая літа".

Присутній

ВІДЗНАЧЕННЯ ЧЛЕНОК

Членки відділу ім. Лесі Українки у Форт Френсес, Онт. прибули 23 вересня 1979 р. до церкви Св. Юрія, бо це був спеціяльний день членства, на якім ми відзначували наших членок, які працювали в Союзі Українок Канади 25 років і більше.

По Службі Божій о. Федір Осиченко відправив Панахиду за спочилих членок Союзу, які працювали від 1932 року. Того самого дня о годині 5:00 по полудні зібралися в церкві на Молебень за здоров'я всіх членок відділу та за здоров'я 6-тьох членок, які вибули 25 років у товаристві. Після відправи перейшли до Рейні Лейк готелю, до Виндзор залі на смачну вечерю.

Членки комітету прийняття гарно прибрали столи прапорчиками. Пані Олена Беяк була предсідницею цього святочного вечора. Молитву перед вечерею провів парох о. Осиченко, який привітав членок та висловив признання членкам і відділові за корисну народню працю при церкві і громаді.

Пані Василка Ґушуляк, бувша голова відділу вручувала грамоти і дарунки для шістьох членок, якими були пані: М. Зелена, К. Рогожа, С. Ґушуляк, М. Сохолотюк, М. Ґушуляк і К. Ґушуляк. По цім п. Нелсон Рогожа, як голова церковної громади склав подяку за запрошення на цей святочний вечір та побажав членкам і зарядові успіхів, щоб могли працювати для добра Церкви, українського народу, його культури а також на користь Канади.

На закінчення пані Марія Сохолотюк подякувала всім тим, що причинились до успіху цього нашого членського свята та висловила надію, що праця членок у відділі ім. Лесі Українки буде надалі продовжуватись з добрими успіхами.

М. Ґушуляк, секр.

З праці референток „Променя"

Пані Марія Білоус, Давфин, Ман., поруч багатьох інших позицій в Союзі Українок Канади — місцевім відділі, провінційній і центральній управі, поверх 20 років виконує обов'язок референтки „Променя" у відділі ім. Лесі Українки у Давфині. В минулому, вона придбала поважне число нових передплат і свою працю для журнала почала враз з народженням журнала.

— — —

Пані Анна Горбай, Роблин, Ман.

У виказі, чи то нових передплат, чи поколективаних, стрічаємо пані Анну Горбай, референтку відділу Доньки України у Роблині, Ман. Пані Горбай активно включена в різні ділянки, а недавно ми читали її допис про літню рідну школу в Роблині.

— — —

Пані Марія Юрків, референтка відділу ім. Лесі Українки у Вінніпезі. Хоч обов'язок референтки „Променя" вона прийняла цього року то вспіла багато зробити для нього. Особливо минулого літа під час кампанії вона зорганізувала імпрезу, з якої прийшла поважна пожертва на журнал.

Пані Марія Юрків, довголітня учителька рідної школи, має за собою ряд виконаної громадської праці, активна в проводі місцевім, провінційнім і центральнім.

ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ „ПРОМЕНЯ"
за місяць жовтень

Норт Бетлфорд — Відділ ім. Олени Пчілки, реф. Кароля Білик — на передплати $138.00
Торонто — Відділ Кн. Ольги, рефер. Анна Бойко, на передплати 88,00, 59.00, 40.00
Давфин, Ман. — Відділ Лесі Українки, рефер. Марія Білоус — на передплати 98.00
Келовна, Б. К. — Відділ Савелі Стечишин — рефер. Наталя Іванишин — на передплати — 104.00, прес. фонд 57.10
Саскатун — Відділ О. Кобилянської, рефер. Марія Гарбус, передплати 76.00
Форт Френсес, Онт. — Відділ Лесі Українки, секр. І. Ґушуляк — на передплати 87.00
Ванкувер — Відділ Лесі Українки, рефер. Люба Кут — на передплати 64.00
Едмонтон — Відділ при Катедрі Св. Івана, рефер. Софія Гриник — передплати 32.00

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

Пані О. Бабяк — Вердун, Кве. $45.00
Відділ ім. О. Басарабової — Васетна, Альберта 25.00
Анна Симчич — Гефорд, Саск. 20.00
Текля Візнюра — Торгилд, Ал-та. 10.00
Г. Желем — Оттава 8.00
Л. Волошин — Торонто 8.00
Н. Гречка — Гвайт Рок, Б. К. 7.00
Відділ Лесі Українки — Ванкувер 6.00
Анастасія Світик — Келґари 6.00
Анна Ткачук — Гефорд, Саск. 5.00
Анна Ткачук — Келґари 4.00
Марія Волосевич — Торонто 4.00

По $2.00 — Б. Маліцька — Бімзвел, Онт., А. Шліхта — Торонто, Соня Гузюк і Є. Василів — Торонто, Анна Завальська — Норт Бетлфорд, Наталія Сохач — Стевенсвил, А. Андрушко — Торонто, Г. Ґонець — Давфин, Гелен Юськів і Анна Ваніо — Торонто, Роза Борса, Саскатун, Марія Дорош — Саскатун.

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Орися Цьона — Принс Джордж, Б. К. **4**
Добр. М. Гнатів — Вакав, Саск. **3**
Анна Горбай — Роблін, Ман. **2**
Катерина Шумейко — Лонґ Бренч, Онт. **2**
Дж .Наконечна — Едмонтон **1**
А. Ткачук — Келґари, Альберта **1**
Марія Лазарук — Едмонтонн **2**
А. Корній — Бирлінґтон, Онт. **1**
М. Ґушуляк — Форт Френсес **1**
Л. Горичун — Принс Алберт, Саск. **1**
Олена Коваль — Келґари, Альберта **1**
М. Іванусь — Ґронлід, Саск. **1**
Н. Грицина — Монтреал **1**
Ірина Гарасимюк — Тіодор, Саск. **2**
Н. Міщук — Вінніпеґ **1**
Анна Бойко — Торонто **1**

Зголосились безпосередньо — Марія Ґара — Теодор, Саск., Емілія Семко — Вінніпеґ.

Довкола дому

Стефанія Кульба

В СПРАВІ СВЯТ-ВЕЧІРНІХ ПРИПИСІВ

Цього року, на зміну подаємо приписи страв і печив на Свят-Вечір в англійській мові. Подаємо завчасу в числі з грудня, щоб був час їх приготовити на 6 січня 1980. Число перше з нового 1980 року може не наспіти на час для українських господинь.

Приписи взяті з книжки "Ukrainian Traditional and Favourite Recipes", що її видав відділ Доньки України в Монтреалі, в якій серед 36 авторок приписів є також наша референтка домашньої економіки Стефанія Кульба.

* * *

KUTIA

1 cup cleaned wheat
2 qts. water

Bring wheat to boiling point and simmer for one or two hours until kernels burst open and white disappears and water evaporates.

1 cup poppy seeds. Scald and simmer 3 to 5 minutes. Drain well in cheese cloth and grind twice, using finest blade of food chopper. Set aside.

Dissolve 1 cup honey in 1 or 2 cups water, depending on how liquidy you like your Kutia.

Before the meal, combine cooled wheat, poppy seeds and sweet liquid.

— — —

PYROHY OR VARENYKY DOUGH

3 cups flour
⅛ tspn. salt
1 tbsp. butter
1 egg
1 cup warm water

Proceed as with other Varenyky recipe.

— — —

VARENYKY

4 cups flour
1 egg
1-¾ cups warm water
½ tsp. salt

Combine water, egg and salt and add 3 cups flour. Mix well, and knead the fourth cup in until smooth and elastic. Brush with oil and set aside for 15 minutes.

Divide dough in half and cover 1 part. Roll out rest of dough as for pie crust and cut out with a small cutter. Place the round on palm of hand. Place a spoonful of the filling on it, fold over to form a half circle. Press edges together with your fingers, making sure the edges are free from filling. Have edges sealed well to prevent the filling from running out. Place the varenyky side by side on the towel without touching one another, cover with another tea towel to prevent from drying out.

Drop into boiling salted water, not too many at a time, stir gently with wooden spoon to prevent sticking to bottom. Boil about 5 minutes, when they stay on top of water, they are about done. Take out with strainer spoon, put in colander and pour 1 cup cold water over them. Drain, place in casserole and sprinkle with oil or butter with fried onions. Toss gently to coat evenly.

— — —

FILLING FOR VARENYKY

Potato:

2 cups mashed potatoes
salt and pepper to taste
½ cup fried onions in oil

Potato and Cheese:

6 potatoes, cooked
1 tsp. salt
1 tbsp. butter
½ lb. Canadian cheese
Mild or medium — grated

Mash potatoes. Add other ingredients and blend well. Cool before filling varenyky.

Cottage Cheese:

2 cups dry cottage cheese
4 tbsp. bread crumbs
1 egg
1 tsp. soft butter
1 tsp. salt

Mix all ingredients and fill varenyky. One cup of mashed potatoes could be added to above cheese filling, if desired.

Sauerkraut:

Cook 3 cups sauerkraut for 10 minutes. Squeeze out well with hands, then chop fine. Fry 3 onions in oil and mix with cabbage (could be fried for another 10 minutes). Cool and fill varenyky.

Prune Filling:

½ cup water
1 cup prunes
½ cup sugar

Bring to a boil, remove pits and let drain on paper towels. Chop prunes fine. Fill.

Poppy Seed Filling:

½ cup prepared poppy seed, scalded and ground fine. Pinch of salt and pepper, 2 tablespoons sugar. Mix well.

MINCED FISH BALLS

2 lbs. minced fish (1 Pike, 1 Dore, 1 Whitefish)

1) Boil the 3 fish head and bones in 11 cups water with:

½ tspn. salt
1 bay leaf
1 carrot
3 - 4 peppercorns
5 onions, sliced

Boil slowly for about 2 hrs.

2) To minced fish add:

1 tbsp. salt
½ tspn. pepper
½ tspn. sugar
1 large minced onion
4 - 5 crackers
2 eggs

Directions — Add salt, pepper, sugar, onion, then slowly add ¾ cup very cold water, then cracker crumbs, and lastly, eggs. Mix very well, form

into balls, about 12 or 16.

3) Strain fish stock, then while it is simmering, drop fish balls slowly in stock and boil slowly for ¾ or 1 hour or longer.

Remove fish and liquid to serving casserole and set in cool place to jell.

To be extra sure the fish stock jells, add 1 package Knox Gelatine to strained broth.

Optional — add 2 tablespoons fried onions to fish stock after fish balls are cooked but strain the broth again when pouring over fish balls.

— — —

MEATLESS BORSCH

1 medium onion, chopped
1 stalk celery, chopped
1 medium potato, chopped
2 small carrots, grated
6 or 7 medium beets, grated
1 tbsp. chopped parsley
1 tbsp. chopped dill (optional)
1 tbsp. salt
1 - 20 oz. tin tomato or V-8 juice
¼ cup dry lima beans or rice

Wash beet leaves and cut in fine strips. Add the lima beans to 12 cups of water and cook about 20 mins. While beans/rice are cooking, prepare vegetables.

Place prepared vegetables in bowl, making sure beets are on top. Sprinkle salt over beets, then pour juice over vegetables. Add to pot and cook another 20 - 30 minutes. Serve.

— — —

MUSHROOMS

3 cups sliced mushrooms
1 large onion
3 tbsp. oil
1 clove garlic (crashed)
dill or parsley
1 tspn. salt
½ cup water
freshly ground pepper (to taste)
1 tbsp. flour/cornstarch

Fry onions in oil until golden, then add washed and chopped mushrooms, salt and water, pepper, garlic, dill and parsley. Cover and cook 10 to 15 mins. Add more water if necessary. Thicken with flour and/or cornstarch. Correct amount of seasoning to your taste.

— — —

KOLACH

2 pkgs. yeast
½ cup lukewarm water
½ tsp. sugar
1 qt. warm water
½ cup sugar
1 tbsp. salt
4 eggs
½ cup oil
11 - 12 cups flour

Dissolve sugar in warm water, sprinkle with yeast and let stand 10 minutes.

Beat eggs, add sugar, oil, water and yeast mixture. Mix well and add flour, one cup at a time. Knead well and add more flour, if necessary. Knead until smooth and dough falls away from hand. (Knead about ½ hour). Cocer and let rise in warm place until double (about 1 - 1½ hours). Punch down and let rise again. Turn dough out on a floured board and divide in 4 equal portions. Each portion will make one medium sized kolach which, generally, are baked in round tins.

Take one portion of dough and make kolach in the following way:

Divide portion of dough into 6 equal pieces. Roll each piece to a length about 1½ times round the pan the kolach is to be baked in. Thus, there will be 6 equal lengths of dough.

Put 2 lengths side by side, and, working from 1 end alternatelly carry each lenght over the other, thus forming a rope-like twist. Similarly, make 2 more twists using the remaining 4 lengths of dough. Now, take two twists, and working as with the lengths before, make a double twist. Form into a ring tucking the ends in neatly. Place the ring into a well greased pan around a small empty space in the center. Lay the third twist around the double twist in the pan, tucking in the ends.

Let rise until double in bulk, (about 1 hour) and brush with beaten egg diluted with 1 teaspoon of warm water; bake at 300° for one hour.

— — —

MAKIWNYK

2 pkgs. dry yeast
½ cup lukewarm water
2 tsp. sugar
1 cup lukewarm scalded milk
1 cup flour
½ cup butter
8 tbsp. sugar
2 whole eggs, plus
2 egg yolks
1 tspn. vanilla
1½ tspn. grated lemon rind
1 tspn. salt
4-4½ cups flour

Dissolve sugar in lukewarm water, add the yeast and let stand 10 minutes in warm place.

In a large bowl combine warm milk, 1 cup flour with yeast and let the sponge rice until bubbles appear, about ½ - ¾ of an hour. In a separate bowl beat the sugar and butter until light. Set aside. Beat the eggs together until light and frothy, adding salt. Combine the eggs and the butter-sugar mixture and fold into the yeast. Add lemon rind and vanilla. Add flour and knead until dough feels smooth. Cover and let rise until double in bulk. Punch down and let rise again. Divide dough into 3 equal parts. Roll each into a rectangular shape about ½ an inch thick. Brush each strip with stiffly beaten egg white and then spread poppy seed filling over. Roll like jelly roll and seal edges. Place in a greased pan, cover and let rise in warm place until double in bulk.

Bake in 350° oven for 15 mins., then lower heat to 300° and bake another 40 - 50 mins. Brush immediately with a syrup made with 1 tablespoon brown sugar dissolved in 2 tablespoons hot water. Cool before cutting.

— — —

POPPY SEED FILLING

1 cup poppy seed
⅓ cup sugar
½ cup chopped nuts
1 egg white
1 tsp. grated lemon rind

Scald poppy seed, drain. Cover with warm water and soak for 30 mins. Drain thoroughly. Grind fine. Mix with sugar, rind, nuts and stiffly beaten egg white.

— — —

COOKED DRIED FRUIT

Wash fruit and soak for 2 hours in 3 cups water — aprox. 1 pkg. 12 oz. Drain water in cooking pot after 2 hours and bring to a boil. Add ¾ cup sugar, mix till dissolved. Add fruit and cook slowly for 10 to 15 minutes. Take of stove and cool. If more juice is preferred use 4 cups water and 1 cup sugar.

ЗМІСТ XX РІЧНИКА

Есеї, нариси, рецензії

Н. К. — Бог Предвічний народився ... 1— 1
А. Курдидик — Тиха дівчина з великими очима ... 1— 7
Н. К. — Нове видання, що вартує уваги ... 1— 9
А. Курдидик — „Лі" малює, пише і мандрує ... 2— 4
— Минуле пливе в прийдешнє — нова книжка Докії Гуменної ... 2—13
О. Черлений — „Шевченкіяна" Станислава Людкевича ... 3— 3
А. Курдидик — Селюетка одної малярки ... 3— 3
Владика Миколай (Дебрин) — Жінка як сучасна мироносиця ... 4— 1
Зінаїда Маєвська — Весна ... 4— 3
А. Курдидик — Впертою ходою по дорозі мистецтва ... 4— 7
Ярина Зоряна — Світлі сторінки ... 4— 6
Валентина Єрмоленко — Тарасові діти ... 5— 3
А. Курдидик — Мистець лінійних композицій ... 5— 7
Іраїда Тарнавецька — Нові здобутки українського літературознавства ... 5— 9
А. Курдидик — Ірина Носик — Палітра і мікроскоп 6— 6
Володимир Боровський — Найконечніша потреба поширення і поглиблення національної і духової свідомості між українцями ... 6— 8
А. Курдидик — Глина у творчих руках жінки ... 8— 4
Марія Лівицька — На грані двох епох ... 8—10
Петро Ротач — Добрий ангел Тарас Шевченко ... 8—13
А. Курдидик — Пагінок Крислатого дуба ... 9— 4
Яр Славутич — Українська поезія в Канаді ... 9—20
Н. К. — Новий журнал — Український учитель в Канаді ... 9—21
Надія Світлична — Мій брат Іван Світличний ... 10— 7
А. Курдидик — 15 літ праці Ганни для мистецтва 10—10
Степан Чорній — Срібний ювілей журналу „Життя і школа" ... 10—13
Рабіндранат Тагор — Дитяче свято ... 10—21
А. Курдидик — Самотою біля великої медведиці 11— 5
А. Курдидик — На пості в далекій Венесуелі ... 12— 5
Н. К. — Поручуємо нашим читачам ... 12—19

Відділ для дітей

Р. З. — При яслах ... 1—19
М. Лисич — Ялинка ... 1—19
Леся Українка — Як дитиною бувало ... ... 2—15
Л. С. — Дощик, хлопчик і райдуга ... 2—15
Василь Лисенко — Журчині мандри ... 2—15
Л. Українка — Пісенька весняної води ... 2—15
У. Кравченко — Сонце України ... 3—23
Ольга Сенюк — Найкращий в світі машиніст ... 3—23
Ніна Мудрик-Мриц — На Великдень ... 4—14
Німецька легенда — Великодні зайчики ... 4—14
К. Перелісна — Весняночка ... 4—14
Марійка Підгірянка — Моя мама ... 5—22
Яр Мандюкова — Як княжич Данило кохав свою неньку ... 5—22
Борис Списаренко — Сонечко ... 5—22
Ніна Мудрик-Мриц — Кульбаба ... 6—20
Тарас Хамардюк — Працьовите сонечко ... 6—20
Дмитро Чередниченко — Горобець-хвастунець ... 6—20
Марія Балюк — Пригода Іванки ... 7-8—22
М. Підгірянка — Квіти ранком ... 9—14
Наталя Забіла — Ясочка на річці ... 9—15
— Казка ... 9—15
Марійка Підгірянка ... 10—12
Йозеф Кожішек — Ми і книги ... 10—12
Ганна Жолнач — Соняхи ... 10—12
В. Чухліб — Золота скрипочка ... 11—14
Юрій Ярмиш — Жолудь ... 11—14
П. Тичина — Осінь така мила ... 11—14
Н. Кібець — Подарунок Св. Миколая ... 12—22
П. Мостовий ... 12—22
П. Воронько ... 12—22

English section

H. Me'nyk — Ta Mark the International ... 1—16
Dr. Natalia Aponiuk — Reflection on the Past and Thoughts about the Future ... 1—17
Cafik Announces Multiculturalism Advisory Appointments ... 1—18
Third World Congress of Free Ukrainians ... 2—18
S. K. — Kej to Successful Living ... 3—12
National Canadian Multicultural Conference ... 3—14
Mary Pankiw, Ph.D. ... 3—15
Halia Hawryluk-Charney — The Wondrous Miracle of Resurrection ... 4—15
Paul M. Migus — Ottawa Report on International Human Rights ... 4—16
Roman A. Juzeniw — Ukrainian Language and the Ukrainian Child ... 4—17
M. Kostenko — Svitlychna Visit Winnipeć ... 5—18
Joanna Janis — Lifestyle Award ... 5—19
Immersion Course in Ukrainian ... 5—20
Anna Balan — Six Ukrainian-Canadian Dramatists 6—15
The Bank Canadian National — Health and Fitness Through Sport ... 7—15
Ukrainian Canadian Welcome Valentyn Moroz in Freedom ... 7—17
Ivan Harmata — Ukrainian and Ukrainian Canadian ... 9—15
Lydia Kasianchuk — Consumer Aware ... 9—16
Ivan Harmata — The Shattered Illusion ... 10—15
Ukrainian Expect Young to keep Tradition Alive ... 10—17
Book Presentation in Edmonton ... 11—15
A. Balan — Ted Woloshyn ... 11—16
J. Covernton — Voice of all Nations ... 12—15
Olha Sadowy — Kozak's Works, Distinct in Expression ... 12—16

З біографічних відмічень

Г. М. — Здобутки українки (Женя Дучак-Заячковська) в науці ... 1— 9
Н. К. — Зустріч з Надією Світличною ... 2— 3
Іванна Ільків — Болюча втрата ... 2— 6
Н. Н. — Лідія Фещенко-Чопівська королевою Української Преси ... 2—12
Н. Грицина — На позиції голови ... 3—11
— З біографії Мирослави Фербей ... 4—18
Виховниця — Успіхи нашої молоді ... 5—13
Зінаїда Маєвська — Світлої пам'яті Наталія Полонська-Василенко ... 6— 3
— До сторіччя з дня народження Симона Петлюри 7— 1
— З біографії Надії Боднар ... 10— 6

Н. С. — Раїса Мороз ..... 11— 9
Г. Янішевська — Торонто відзначило 80-ліття Марії Волосевич ..... 11—12
Н. Н. — Світлої пам'яті Стефанії Пауш ..... 12— 9

Музей Союзу Українок і народне мистецтво

З. Орест — Відродження українського народнього ткання ..... 1—10
— Виказ пожертв на Музейну Фундацію ..... 1—10
— Пожертви на Музейну Фундацію ..... 3—20
П. Ф. — Час на відпочинок — Бенф курси ..... 3—20
З. Орест — Хата — Український музей в Саскатуні 4—14
Дирекція Музею — Перша кампанія ..... 5—18
Пожертви на будову Українського Музею ..... 5—18
Конференція Тканин в Едмонтоні ..... 8—19
На нев'янучий вінок бл. п. Стефанії Пауш ..... 9—18
З. Орест — Недоцінення власного дому ..... 11—18
М. Ткачук — Відкритий лист до відділів ..... 12—18

Новелі, спогади, оповідання

В. О'Конор-Вілінська — Свят-Вечір ..... 1— 3
Леонід Смілянський — Шевченко поет ..... 3— 8
Іванна Чорнобривець — Школярка ..... 3— 8
Євген Гуцало — Олень Август ..... 4— 9
Євген Гуцало — Проти Івана сонце іграло ..... 6—10
М. Коцюбинський — Хмари, Самотній, Утома ..... 9— 6
Марія Вавринюк — Спогади з минулого ..... 9—13
Анна Звоздецька — „За нами, сестри" п'єса ..... 9— 9
Анна Звоздецька — „За нами, сестри" — п'єса .... 10—18
З вибраних думок Ольги Кобилянської ..... 11— 1
Я. Курдидик — Близнюки ..... 11— 2
Євген Гуцало — Ти не матимеш жодного краба 12—12
Я. Зоряна — Не бійся смутку ..... 12—14

Організаційно-ідеологічні і суспільно-громадські

Г. Михальчук — Спільними силами ..... 1— 6
Н. К. — До історії фемінізму серед українок та його двох провідниць ..... 2— 1
Н. Когуська — На здобутках минулого ..... 2— 8
Андрій Качор — Перший всеукраїнський Конгрес і репрезентація українського жіноцтва в ньому ..... 4—13
Звернення Централі КУК для відзначення 100-річчя з дня народження Симона Петлюри ..... 5— 2
Перед Крайовим З'їздом Союзу Українок Канади 5— 2
Вісті з СКВУ ..... 5—15
Перед черговим з'їздом ..... 6— 1
Галина Сенишин — Становище української дитини в Україні в міжнароднім Році Дитини ..... 9— 1
Наші обов'язки в Міжнародньому Році Дитини .... 10— 1
Ухвали З'їзду Союзу Українок Канади ..... 10— 5
Емілія Остапчук — Йти з кроком часу ..... 11— 3
Д-р Савеля Стечишин — Актуальні проблеми нашого життя ..... 12— 1

Освіта, виховання

Вайлдер Пенфілд про родину і науку другої мови 1— 5
Н. К. — Міжнародній Рік Дитини і наші діти ..... 2— 1
І. Огієвська — Про естетичне виховання дітей ..... 6— 5
Галина Мельник — „Наша молодь і Рік Дитини" .... 6—12
З. Маєвська — Виховання дітей — наша майбутність ..... 8— 3
Роман Петрів і Мирося Петрів — Способи збереження української культури в Канаді .... 8— 6
Університетські підручники української мови ..... 8—17
Нагороди студентам україністики на Манітобському університеті ..... 10— 6
Зінаїда Маєвська — Читання книжок ..... 10—14
І. Зельська — Для покращання ..... 12— 7

Поезії, вірші

Роман Завадович — Йде коляда до нас у гості .... 1— 1
Леся Українка — Пісня ..... 2— 1
Наталія Лівицька-Холодна — На роздоріжжях .... 2— 2
Микола Руденко — Якщо твої товариші ..... 2— 3
Леся Українка — Смі струн я торкаю ..... 3— 2
Л. Мосендз — У День Воскресення ..... 4— 1
Іван Багряний — Рідна мова ..... 5— 1
Наталія Кібець — Ярині Зоряній ..... 5— 1
Мих. Ситник — 25 травня 1926 р. ..... 5— 2
Ліна Костенко — Буває часом дивне почуття ..... 6— 9
Яр Славутич — Камінець із батьківської хати .... 9— 1
Ніна Кузьменко — Ніягара ..... 9— 5
М. І. Мандрика — Ніби в рідній стороні ..... 9— 7
Зоя Когут — На роздоріжжю ..... 9— 7
Микола Руденко — „Філософе з чарівними очима" 12— 2

Репортажі, вісті, рецензії

Н. К. — Відбувся Третій Світовий Конґрес Вільних Українців ..... 1— 2
Могила Інститут — Вартісне видання ..... 3— 7
Кампанія за новими передплатниками ..... 3—11
Ювілейний збірник УВАН у Канаді ..... 3—15
Н. К. — Зустріч українського громадянства у Вінніпезі з Надією Світличною ..... 4— 5
Едмонтонський Сумківський хор ..... 5—21
Оксана Бризгун-Соколик — Цікаве про оперу „Купало" ..... 5—12
Комунікат Президії СКВУ ..... 6— 2
Журнал „Геретидж" про культурну працю українців в Альберті ..... 6— 2
Нова книжка для українських родин ..... 6— 7
Юлія Стойко — Прийняття для нових громадян .... 6—13
Ванда Ваверчак — Дві доповіді про права жінок 6—14
П. Григоренко — Врятувати життя ..... 8— 2
Ярина Зоряна — Вітай, книжко рідна ..... 8— 9
Програма З'їзду Союзу Українок Канади ..... 8— 9
Новий викладач на Славістичному Відділі Манітобського університету ..... 8—12
Маргарета Ременда — Чи є ще другий такий Новосад ..... 8—14
Підвищення передплати ..... 9— 5
Згоріла бібліотека музею ..... 9—17
Відбувся Крайовий З'їзд Союзу Українок Канади 10— 4
Згадка про О. Кошиця ..... 10—21
Н. К. — Висліди кампанії ..... 10—23
Юлія Стойко — Прийняття для нових громадян 6—13
Згоріла бібліотека музею ..... 9—17
А. Горбай — Рідна школа в Роблині ..... 11—10
М. Керніцька і Є. Прокіпчук — Звіт 38 з'їзду Союзу Українок ..... 11— 7
Текля Гурська — Мої оріхові дерева ..... 11—19
— Звіт 38 з'їзду Союзу Українок Канади ..... 12— 3
Н. Когуська — Дещо про Українську Мистецьку

Фундацію ... 12— 8
Галина Мельник — СУМК - село 1979 ... 12—10
СКВУ — Сахаровські переслухання ... 12—16
О. Лукомська — Вісті з Централі ... 12—21

З домашньої економіки

Стефанія Кульба

Довкола дому — приписи ... 1—20, 2—32, 3—32, 4—32, 5—32, 6—32, 7-8—32, 9—32, 10—32, 11—32, 12—32
Стефанія Кульба — Рецепта для щасливого Нового Року ... 1—20
Стефанія Кульба — Як підкреслити вашу особистість ... 2—14
S. K. — Key to Successful Living ... 3—12
С. Кульба — Ох, ті новорічні резолюції ... 3—33
Ніс-носи — довідник характеру ... 3—33
С. Кульба — Навіщо дітям бути товстими ... 6—33
Н. Л. М. — Жалива ... 10—33

Квіти незабутнім

1—23, 2—24, 3—24, 4—23, 5—25, 6—21, 8—23, 9—23, 10— 9

Українська вишивка

Східня Філія Музею Союзу Українок

1—21, 2—28, 3—32, 4—31, 5—32, 6—32, 7-8—32, 9—32, 10—32, 11—32, 12—19

З діяльности провінційних екзекутив

Провінційний З'їзд Союзу Українок в Саскачевані 1—11
Провінційний З'їзд Союзу Українок в Манітобі ... 2—21
Ю. Лучак — Звіт дворічної діяльности ... 2—22
Є. Б. — З відвідин на „Промінь" ... 9—26
Провінційний З'їзд Союзу Українок Східної Канади 3—19
Звіт Провінційного З'їзду Союзу Українок у Бріт. Колюмбії ... 5—23
Весняний чай ... 9—25
Відбувся Провінційний З'їзд Союзу Українок в Альберті ... 4—18
Провінційний чай і виставка ... 9—24

З діяльности відділів

Альберта

Едмонтон — Відділ при Катедрі Св. Івана ... 2—26, 3—25, 4—25, 5—26, 11—21, 12—23
Едмонтон — Відділ ім. Кн. Ольги ... 3—29, 9—29
Торгилд — Відділ О. Басарабової ... 5—30
Смокі Лейк — Відділ ім. О. Кобилянської ... 3—31, 6—25
Ту Гилс — Відділ ім. Л. Українки ... 4—29, 6—24
Вегревил — Відділ ім. Кн. Ольги ... 6—24
Виллінгдон — Відділ ім. Наталії Кобринської ... 8—28
Ендрю — Відділ Лесі Українки ... 9—31
Келгари — Відділ Ольги Басараб ... 10—26

Бріт. Колюмбія

Вернон — Відділ Кн. Ольги ... 3—27, 5—31, 6—26
Волей-Сурей — Відділ Лесі Українки ... 5—27, 6—31
Ванкувер — Відділ Лесі Українки ... 6—30
Келовна — Відділ Савелі Стечишин ... 4—28, 6—28
Чиливек — Відділ О. Кобилянської ... 8—28
Кемлюпс — Відділ Л. Українки ... 9—30
Вікторія — Відділ Доньки України ... 10—30
Принс Джордж — Відділ Лесі Українки ... 11—27

Квебек

Монтреал — Відділ Лесі Українки ... 11—26
Монтреал — Відділ Доньки України ... 6—28
Лашін — Відділ Кн. Ольги ... 6—26

Манітоба

Транскона — Відділ ім. Лесі Українки ... 2—29
Роблін — Відділ Доньки України ... 4—28, 11—24
Брендон — Відділ Лесі Українки ... 4—29
Росбирн — Відділ Лесі Українки ... 5—27
Вінніпеґ — Відділ Лесі Українки ... 6—22, 8—25
Мензі — Відділ Лесі Українки ... 8—24
Вінніпеґ — Відділ Кн. Ольги ... 8—27
Етелберт — Відділ Кн. Ольги ... 8—29
Флин Флон — Відділ Доньки України ... 9—29
Овкборн — Відділ Лесі Українки ... 10—30
Давфин — Відділ Лесі Українки ... 6—25, 10—22

Саскачеван

Кадворт — Відділ Кн. Ольги ... 1—22, 9—31
Йорктон — Відділ Олени Пчілки ... 2—29, 4—26
Блейн Лейк — Відділ Хариті Кононенко ... 2—29
Реджайна — Доньки України ... 2—29, 8—29
Мазепа — Відділ Ольги Кобилянської ... 2—31
Норт Бетлфорд — Відділ Олени Пчілки 3—27, 5—27, 10—29
Ґлеслин — Відділ О. Басарабової ... 3—30
Редфілд — Відділ Лесі Українки ... 3—30
Кадет-Ейлшен — Відділ О. Пчілки ... 3—30
Мелфорт — Відділ Лесі Українки ... 3—30, 5—31
Витків — Відділ О. Кобилянської ... 3—31
Стінен — Відділ Кн. Ольги ... 4—29
Принс Алберт — Відділ Кн. Ольги ... 4—30
Саскатун — Відділ Ольги Кобилянської ... 5—29, 10—27, 6—23
Фовм Лейк — Відділ Лесі Українки ... 5—31
Вакав — Відділ О. Кобилянської ... 8—28
Канора — Відділ Марії Маркович ... 8—30
Нипавин — Відділ Ольги Басарабової ... 9—30
Шіго — Відділ Ольги Кобилянської ... 9—30
Вадіна — Відділ Лесі Українки ... 9—31
Гефорд — Відділ Ольги Басарабової ... 8—24
Бюкенан — Відділ Лесі Українки ... 8—27
Виниярд — Відділ Доньки України ... 10—22
Ст. Джулієн — Відділ Лесі Українки ... 12—25

Онтаріо

Гамільтон — Відділ Лесі Українки ... 1—21, 3—25, 5—27, 6—27, 11—25
Оттава — Відділ Лесі Українки ... 2—26, 8— 2
Виндзор — Відділ Лесі Українки ... 3—26, 9—26
Скарборо — Відділ Св. Анни ... 3—28, 4—30
Ґрімсбі — Відділ Кн. Ольги ... 5—28, 8—27
Ошава — Відділ „Барвінок" ... 5—29, 10—24
Тандер Бей — Відділ Олени Пчілки ... 6—22, 10—29
Лондон — Відділ Кн. Ольги ... 6—30
Форт Френсес — Відділ Лесі Українки ... 8—30
Тандер Бей — Відділ О. Пчілки ... 10—29
Вотерфорд — Відділ Л. Українки ... 12—25

ISSN 0380-2140

P R-3
FEDORUK MRS M
12152-129 ST
EDMONTON ALTA
MAR 80

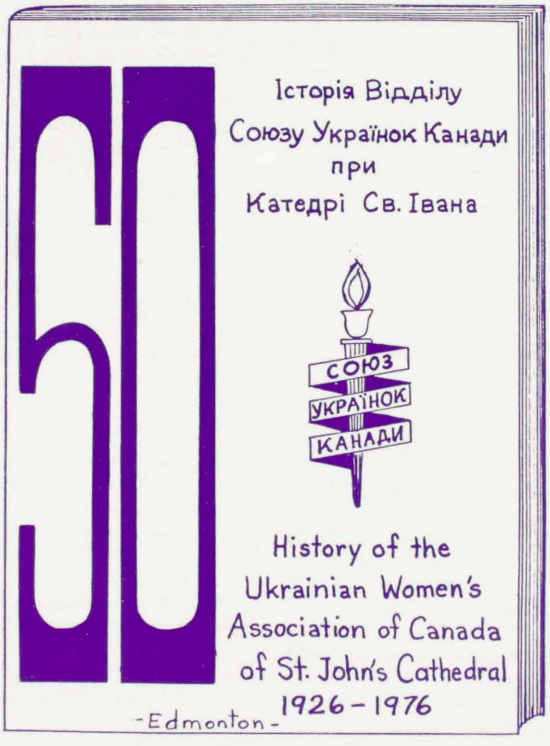

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК — ЦЕ КНИЖКА!

Замовляйте на Різдво прекрасно опрацьовану „Історію Відділу Союзу Українок Канади при Катедрі Св. Івана" в Едмонтоні.

Книга є двомовна, має 298 стор., понад 150 знимок, декотрі кольорові.

Книга розміром 8½ на 11 цалів, оправлена в тверду полотняну оправу з золотими витисками. Ціна в продажу $10.00.

Замовлення висилайте на адресу:

Mrs. Sophie Hrynyk
13340 — 110 A Ave.
Edmonton, Alberta
T5M 2M7